

मंगळवार, २८ फेब्रुवारी २०२३

○ किंमत ४ रुपये | छत्रपती संभाजीनगर (महाराष्ट्र)

○ मराठी ○ दैनिक

○ वर्ष - ०२ ○ अंक - १८३

○ आरण्याचा : एमएचएमएआर/२०२१/८२७६६

आधुनिक कृष्ण

विश्वव्यापी मराठी दैनिक

नांदगाव खंडेश्वर येथे शेतकऱ्यांवर लाठीमार

अचानक नोंदणी रद्द झाल्याने शेतकरी संतप्त

आधुनिक केसरी न्यूज़

अमरवती : नाफेडच्या हरभरा खरेदीला २७ फेब्रुवारी पासून सुरुवात होणार होती. खाजगी बाजारात हरभरा खरेदीला ४५०० रु बाजार भाव आहे. शासकीय नाफेड हरभरा खरेदीत शेतकऱ्यांना ५३०० रुपये भाव मिळत असल्याने अमरावतीत शेतकऱ्यांनी नाफेड खरेदी केंद्राबाहेर रात्रभर जागून रांगा लावल्या आहेत. रात्रभर शेतकऱ्यांना होती. मात्र अचानक नोंदणी रद्द झाल्याने शेतकऱ्यांची तारांबळ उडाली. खासगी बाजारातील भाव हा सरकारी हमी भावापेक्षा कमी असल्यामुळे हरभर्याची शासकीय खरेदी सुरु घावी, यासाठी शेतकरी आग्रही आहेत. तूर्ती ही नोंदणी होणार नाही. २ मार्चाला नोंदणी केली जाणार असल्याच्या सूचना शेतकऱ्यांना देण्यात आल्यात. त्यामुळे शेतकरी संतप्त झालेत. शेतकऱ्यांनी केंद्राबाहेर आक्रोश केला आहे.

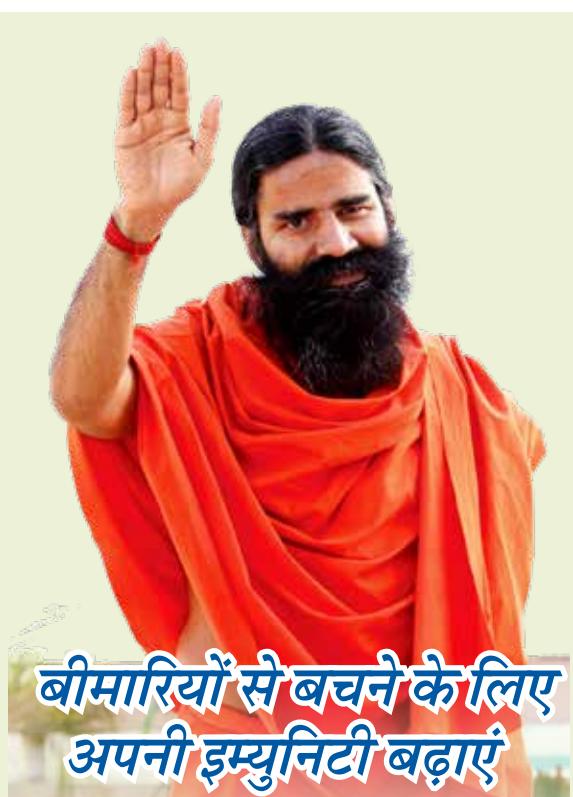

सरकारने खुल्या बाजारात शेतकऱ्यांना हमी भाव द्यावा अशी मागणी शेतकऱ्यांनी केली आहे. अमरावती जिल्हातील धामणगाव रेल्वेनंतर आता चांदूर रेल्वेत हरभरा खरेदीच्या नोंदणीसाठी शेतकऱ्यांनी रात्र जागून काढली. परंतु सोमवारी खरेदी नोंदणीचे आदेशच आले नाही. त्यामुळे सोमवारी शेतकऱ्यांची मोठी रांग पहावयास मिळाली. परिणामी शेतकरी वर्ग आक्रमक झाला. नाफेडमार्केत

हरभरा खरेदीसाठी सोमवारी सकाळी ८ पासून नोंदणी सुरु होणार असल्याचे सांगण्यात आले होते. मात्र काही केंद्रांकरिता सदर नोंदणी बाबतचे आदेशच आले नव्हते. त्यामुळे अनेक ठिकाणी गोंधळ झाला. अशातच चांदूर रेल्वेशहरात मुळ्डा रविवारी सायरकाळ्यासून शेतकऱ्यांनी खरेदी-विक्री संचाच्या आवारात रांग लावल्या होत्या. राती उद्दिश्यापत्तं येथील गर्दी वाढतच होती. मात्र सोमवारी

खरेदी-विक्रीला जिल्हास्तरावरून नोंदणी बाबतचे आदेशच प्राप्त झाले नव्हते. त्यामुळे या ठिकाणी तारांबळ उडाल्याचे चित्र पाहावयास मिळाले. खासगी बाजारातील भाव हा सरकारी हमी भावापेक्षा कमी असल्यामुळे हरभर्याची शासकीय खरेदी सुरु घावी, यासाठी अनेकांनी काही दिवसांपासून संबंधित यंत्रणेशी पत्रव्यवहार सुरु केला होता. मात्र सोमवारी सुद्धा नोंदणी सुरु न झाल्यामुळे शेतकरी वर्ग

आक्रमक झालेत. हरभरा विक्रीसाठी काल रातीपासून शेतकरी मोठ्या प्रमाणात बाजार समितीच्या प्रवेशद्वारा समोर उघे होते. या ठिकाणी मोठमोठ्या रांग होत्या. दरम्यान आज सकाळी बाजार समितीचे गेट उघडताच शेतकऱ्यांची मोठी टूटवड उडाली. काही काळ परिस्थिती योलिसांच्या नियंत्रणाबाहेर गेली होती. त्यावेळी योलिसांनी सौम्य लाठीचांक जेला.

बीमारियां से बचने के लिए
अपनी इम्युनिटी बढ़ाएं

ऐतिहासिक छत्रपती संभाजीनगर जी-२० च्या महिला-२० परिषदेला सोमवारपासून केंद्रीय महिला व बालकल्याण मंत्री स्मृती झारणी, केंद्रीय रेल्वे राज्यमंत्री रावसाहेब दानवे, केंद्रीय अर्थ राज्यमंत्री डॉ. भागवत कराड, जी-२० चे प्रमुख अमिताभ कांत, महिला-२० च्या अध्यक्षा डॉ. संध्या पुरेचा, डॉ. गुन्डन तुकतान, समाजकल्याण आणि सहकार मंत्री अतुल सावे, पालकमंत्री संदीपादन भुमरे, धारित्री पटनायक, हरिभाऊ बागडे यांच्या उपस्थितीत प्रारंभ झाला.

पतंजलि
प्रकृति का आशीर्वाद

होळी, पाडव्यासाठी हार-कडे बनविण्याची लगबग!

ग्रामीण भागात आजही पारंपरिक प्रथा टिकून

आधुनिक केसरी न्यूज़

बंडू खडांगळे

लखमापूर : ग्रामीण भागात आजही सण म्हटला की मोठी लगीनघाई असते. त्यात प्रत्येक सणांसाठी वेगवेगळ्या वस्तुंना आजही मोठ्या प्रमाणावर नागरिकांकडून पसंती दिली जाते. त्यामध्ये होळी व गुडीपाडव्यासाठी आजही गोड असणारे हार व कडे यांना मोठी मागणी असते. यासाठी आता विविध ठिकाणी हार कडे बनविण्यासाठी व्यावसायिक वर्गात मोठी लगीनघाई पाहायला मिळत आहे. होळी आणि रंगोत्सव काही दिवसांवर येऊन ठेपला आहे. त्यामुळे संाबोरेबरच बाजारात साखरेच्या गाठी म्हणजे हार कडे याची दुकाने सजू लागली आहेत. या पाश्वर्भूमीवर हार-कडे बनविण्याची जणु स्पर्धा सुरु झाली आहे. होळी आणि गुडीपाडव्यासाठी काढली लागली आहेत. या पाश्वर्भूमीवर होळ असते. आणि गुडीपाडव्यासाठी वर्षांपूर्वी रेसिपी साधारण वाटत असली तरी यासाठी मोठी मेहनत घावी लागते. त्यामुळे सर्व कुटुंब या दिवसात भर्त्या पहाटे उटून हे बनविण्यांच्या कामाला लागतात. पांपरेमुळे होळी व गुडीपाडव्यासाठी आता या साखरेच्या गोड हार-कड्यांना धार्मिक महत्त्व येत आहे. ग्रामीण भागात परंपरेने चालत आलेला हा उद्योग आजच्या मार्केटिंगच्या काळातही धडपडत का होर्जना शाबूत असल्याने हे बनविण्यासाठी महाशिवरात्रीपासुनच सुरुवात

होत असते. आणि गुडीपाडव्यासाठी वर्षांपूर्वी रेसिपी साधारण वाटत असली तरी यासाठी मोठी मेहनत घावी लागते. त्यामुळे सर्व कुटुंब या दिवसात भर्त्या पहाटे उटून हे बनविण्यांच्या कामाला लागतात. पांपरेमुळे होळी व गुडीपाडव्यासाठी आता या साखरेच्या गोड हार-कड्यांना धार्मिक महत्त्व येत आहे. ग्रामीण भागात परंपरेने चालत आलेला हा उद्योग आजच्या मार्केटिंगच्या काळातही धडपडत का होर्जना शाबूत असल्याने हे बनविण्यासाठी महाशिवरात्रीपासुनच सुरुवात

आशी असते तयार करण्याची पद्धती सुरुवातीला एक कटईला उष्णता देऊन त्यात गरजेनुसार पाणी आणि साखर टाकानी जाते. नंतर दुध टाकून ते आधिक शुश्रू आणि चवदार कर्जी होईल यांची विशेष काढी घेतली जाते. पुढे हेच साखरेचे पाणी एका लाकडी साच्यात दोरे टाकून भरले जाते. काही हेळेनंतर ते थड झाले की हे लाकडी साचे वेळे काढले जातात. म्हा त्यातून तयार होते पांदरा शुश्रूहार. याप्रमाणे कडे सुधा तयार करण्याची पद्धती असते. सध्या विविध रंगीवर्गी हार-कडे यांना ग्राहकवर्गांनुसारी मोठी मागणी असते.

नीलम गोचे यांचा पुढाकार

आधुनिक केसरी

जातपंचायतीच्या सर्वच घटनांमध्ये महिलांवर अन्याय, अत्याचार झाल्याचे दिसून येत आहे. महिलांच्या इतर प्रश्नांसह जातपंचायतीकडून झालेल्या अन्यायाच्या व्यथा आता संयुक्त राष्ट्रसंघ पुरस्कृत आंतरराष्ट्रीय महिला आयोगात मांडल्या जाणार आहेत. त्यासाठी विधान परिषदेच्या उपसभापती तथा स्त्री आधार केंद्राच्या अध्यक्षा नीलम गोळे विशेष प्रयत्न करत असल्याची माहिती जातपंचायत मूठमाती अभियानाचे कार्यवाह कृष्णा चांदगुडे यांनी दिली आहे. आंतरराष्ट्रीय महिला आयोगाने सहा ते १७ मार्च या कालावधीत न्युयॉर्क येथील त्यांच्या कार्यालयात ६७ वे सत्र आयोजित केले आहे. नीलम गोळे अध्यक्षा असलेल्या स्त्री आधार केंद्राने इतर अनेक संस्थांप्रमाणे संयुक्त राष्ट्रसंघाच्या अर्थिक व सामाजिक परिषदेचे सदस्यत्व घेतले आहे. या अंतर्गत ११ मार्च रोजी एक कार्यक्रम आयोजित करण्यात आला आहे. ग्रामीण भागात महिलांनी सार्वजनिक ठिकाणचे अत्याचार रोखण्याच्या कामात मिळविलेले यश या विषयावर परिसंवाद होणार आहे. गेल्या दहा वर्षात ग्रामीण भागात महिला अत्याचार रोखण्यासंदर्भात आलेल्या अडचणीवर कशी मात केली, त्यातून बाहे निघण्यासाठी काय प्रयत्न झाले, याबोबरच शासन स्तरावरून याबाबत मार्ग काढण्यासाठी कोणत्या प्रकारच्या विकास योजना तयार करता येतील, याच उहापोह होईल. यामध्ये नाशिक येथील जातपंचायत मूठमाती अभियानाचे राज्य कार्यवाह चांदगुडे सहभागी होणार आहेत. स्त्री आधार केंद्राने 'ग्रामीण महिलांच्या अत्याचार विरोधी संघर्षात समाज व पोलिसांकडून अपेक्षा' या विषयावर परिसंवाद घेतला होता. गोळे यांच्या अध्यक्षतेखाली झालेल्या या कार्यक्रमात तज्ज्ञ व्यक्ती म्हणून चांदगुडे उपस्थित होते. त्यात त्यांनी जातपंचायतीमुळे पीडित महिलांच्या दाहक व्यथा मांडल्या. ते ऐकून सभागृह स्तब्ध झाले होते. इतर महिलांनीही आपले अनुभव कथन केले. गोळे यांनी ग्रामीण भागात महिलांच्या होणाऱ्या अत्याचाराबाबत माहिती देऊन समाज व पोलीस प्रशासनाची भूमिका स्पष्ट केली. यावेळी अनिता शिंदे, कोमल वर्दं आदी उपस्थित होते.

डा. विजय पाढ़रापाड़
मो. 7659084555

गेली अनेक वर्ष होम मिनिस्टर ही आदेश बांदेकर अँकर असलेली मालिका सुरु आहे.या गाजलेल्या कौटुंबिक मालिकेत आदेश कुटुंबातील प्रत्येकाला एक कॉमन प्रश्न विचारतो.तो एकमेकाच्या स्वभवाबद्दल असतो.त्यातून एक प्रामाणिक उत्तर मिळते.ते ही की बहुतेकांचा स्वभाव तापट,रागीट,चिडचिडा असतो.केवळ पड्यावरील कुटुंबाच्या बाबतीतच नव्हे तर आपल्या प्रत्येक घरात हीच परिस्थिती आहे.सहनशक्ती कमी झाली आहे.हव्यास वाढला आहे.हवे तै ताबडतोब मिळाले नाही की संतापाने वाटेल त्याला वाटेल ते बोलणे,त्रागा करणे,चिडचिड करणे हे घराघरात कॉमन झाले आहे.

उत्तर नसलेले प्रथन !

आधुनिक केसरी

येते. पूर्वी मनाची नाही पण जनाची लाज वाटायची. समाजाचे, नातेवाईकाचे डडपण वाटायचे. आता कुणीच कुणाच्या अध्यात मध्यात नसते. लिळ हिं इन रिलेशनशिप, पटले नाही तर सोड पिच्छा.. हेही कॉमन झाले. प्रत्येकाच्या वर्तुळाची त्रिज्या आकुंचित होत चाललीय. नाती दुरावत चालली. त्यामुळे कुणी कुणाच्या भानगडीत पडत नाही. तुमच्या वागण्याचा कुणावर फारसा परिणाम होत नाही. पूर्वी काही विपरीत घडायची कुणकुण लागली तरी सगळे मदतीला धावून यायचे. समजवायचा प्रयत्न करायचे. आता तर काही पालकच नवरा बायकोच्या भांडणाच्या आगीत तेल औतात! मुलीला, मुलाला भडकवतात. सगळेच विचित्र. दोष कुणाला द्यायचा कळत नाही. माघार घ्यायची कुणाचीच तयारी नसते. माझोच बरोबर ही हटवाढी वृत्ती. मग कुणी कुणाला कसे समजावायचे, का समजवायचे? विवाह संबंधातली नैतिकता, पावित्र्य, समंजस वृत्ती सगळेच कमी होत चालले. फक्त कोरडे व्यवहार तेकडे उरलेत! शिक्षणाने अक्कल आली. पण ती वेगळ्याच दिशेने वहायला लागली. शहाण्यांना वेड लागले असे म्हणायची वेळ आली!

घगत तरुणांना तृत मापासे. खाई तवील नकोसे होत

धरात तरुणाना वृद्ध माणस, आई वडाल नकास हात
चाललेत. वृद्धांच्या प्रश्नाचे गांभीर्य वेगळेच आहे. मुले, सुना
आपापल्या नोकरी व्यवसायात व्यस्त. नातवंड आपल्या
विश्वात मस्त. वृद्ध, आजारी आई वडिलांनी कुणाकडे
पहायचे? हेही ताण तणावाचे कारण. आजकाल मुली वार्षिक
पैकेज किती या प्रश्ना बोरबर धरात एकस्ट्रा ब्यागेज (?)
किती ही देखील चौकशी करतात म्हणी! आपण किती घसरत
विषया काळजाचा ताण.. त्यामुळ हातचा क्षण, अवता
भवती चे वातावरण कितीही पोषक, आनंदी, असले तरी ते
भोग्याचे नाही, स्वीकारायचे नाही. दुकानांत स्त्रियांना बघा..
जे दुकानात नसेल तेच त्यांना हवे असते! जिथे बिचाच्या
दुकानदाराचा देखील नाईलाज असतो! शेवटी कुणी कुणाला
कसे समजवायचे हाच प्रश्न असतो. ज्याचे उत्तर कुणालाच
माहिती नसते.

मुलं चांगली मोठी झाल्यावर म्हणजे दहा पंधरा वर्षे एकत्र राहिल्यानंतर विभक्त, असे प्रकार घडताहेत. युतीत फक्त राजकारणी पक्षच सडत नाहीत. नवरा बायको देखील हीच भाषा बोलतात. नात्यातील कौटुंबिक जिव्हाळा कुठेर राहिलाच नाही. एक घाव दोन तुकडे ही प्रवृत्ती वाढत चालली आहे. एकमेकांना समजून घ्यायची तयारीच नाही. सारखी तू तू मैं मैं. प्रत्येक ठिकाणी इगो आड येतो. माघार घेण्याची कुणांचीच तयारी नसते. संपत्तीचा मोह वाढलाय. तुझे माझे हीच भाषा जास्त. आपले दोघांचे, सर्वांचे हा सामायिक विचारच नाही. जबाबदाऱ्या या सर्वांनी मिळून स्वीकारात पुढे जायचे असते. संसार एकठ्या बायकोचा, एकठ्या नवज्याच्या नसतो. तो दोघांचा, मुलांचा, नातेवाइकांचा, सर्वांचा असतो. स्त्रिया पुरुषाच्या बोरेबरीने कमावू लागली. तरी तिचे संसारातले दुय्यम स्थान तसेच राहिले. प्रोफेशनल जबाबदाऱ्या पुरुषा इतक्याच स्त्रियांच्या देखील महत्वाच्या. मुलाचे अभ्यास, किचन, हे स्त्रीनेच बघावे हात्य पारंपरिक दृष्टिकोन आजही दिसून येतो. त्यामुळे स्त्रियांचा त्रागा होतो. काही ठिकाणी पुरुष स्त्रियांना मदत करताना दिसतात आजकाल. पण ते प्रमाण कमीच. अनेक स्त्रिया जबाबदारीच्या पदावर काम करतात. त्यांना वेळी अवेळी काम करावे लागते ऑफिसचे. इथे समजूतदारी ची गरज असते. पण पुरुषाची तडजोडीची तयारी नसते. भांड्याला भांडं वाजते. घटस्फोटापर्यंत पाळी

क्रांतीसूर्य स्वातंत्र्यवीर सावरकर

आधुनिक केसरी

स्वातंत्र्यवीर विनायक दामोदर सावरकर (जन्म 28 मे 1883) या द्रष्टव्या, क्रांतीकारी देशभक्त अन् अत्यंत प्रतिभासंपन्न व्यक्तीमत्त्वाचे नाव भारताच्याच नव्हे, तर जगाच्या इतिहासात सुवर्णाक्षराने कोरले गेले आहे! आजच्या अत्यंत व्यक्तिकेंद्रीत, संकृचित, 'अर्थ आणि काम' यांभोवती गुंजी घालणार्या आणि जातीयवादी साहित्याच्या तुलनेत उतुंग, उच्चल अन् महनंडळ असे जगण्याचे एक उदात्त ध्येय समोर ठेवणार्या अविस्मरणीय अशा साहित्याची निर्मिती भाषाप्रभू आणि विद्वतप्रचूर सावरकरांनी केली. 'राष्ट्र' हेच त्यांचे जीवनमूल्य असल्याने त्यांचे एकमेवाद्वितीय साहित्य हे राष्ट्रहिताच्या अनुषंगानेच प्रसवलेले आहे.

साहित्यिकही अनेक असतात आणि क्रांतीकारकही अनेक होऊन गेले; मात्र स्वातंत्र्यवीर सावरकारांसारखा क्रांतीवीर साहित्यिक हा यासम हाच ! अंदमानाच्या कारावासात पाठवण्याच्या आधी कारागृहातील शेवटच्या भेटीत स्था सावरकरांनी आपल्या तरुण पल्लीला केलेला उपदेश ! “....बरे इश्वराची दया असेल, तर पुनः भेट होईलच. तोवर जर कधी या सामान्य संसाराचा मोह होऊ लागला, तर असा विचार करा की, मुला-मुलींची वीण वाढविणे व चार काटव्या एकत्र करून घरटी बांधणे यालाच जर संसार म्हणावयाचे असेल, तर असले संसार कावळे-चिमण्याही करीतच आहेत; पण संसाराचा याहून भव्यतर अर्थ जर घेणे असेल, तर मनुष्यासारखा संसार थाटण्यात आपाणी कृतकार्य झालो आहोत. आपली चार चूल-बोळकी आपण फोडून टाकली, पण त्यायोगे पुढे मागे हजारो जणांच्या घरी धूर निघेल आणि घर घर म्हणून करीत असतांनाही प्लेगने नाही का शेकडो जणांची घरे ओसाड पाडली, लग्नाच्या मंडपातून नवरा-नवरीस विलग हिसडून मृत्यूच्या दाढेत ढकलून दैवने जोडपी विजोड करून टाकली ! ‘लंडनमध्ये एकदा गप्तचरांनी स्था सावरकरांना अडवले आणि मट्टले, ‘महाशय खमा

करा. आम्हाला तुमच्याविषयी संशय आहे. तुमच्यापाशी घातक हत्यार आहे, अशी निश्चित वार्ता असल्याने तुमची झडती घ्यायची आहे!'' सावरकर थांबले, गुप्तचारानी झडती घेतली. काहीच सापडले नाही! तेव्हा गुप्तचारंचा प्रमुख अधिकारी सावरकराना म्हणाला, ''क्षमा करा. चुकीच्या बातमी मुळे तुम्हाला त्रास झाला.'' सावरकर म्हणाले, ''तुम्हाल मिठालेली वार्ता चुकीची नाही. माझ्यापाशी भयंकर घातक हत्यार आहे.''' खिंखातील झारणी (पेन) दाखवून सावरकर म्हणाले, ''हे पहा, ते हत्यार! यातून निधणारा एकेक शब्द तरुणांना अन्यायाविरुद्ध लढण्याची प्रेरणा देतो. या शब्दांनी देशभक्तांचे रक्त सळवसवते आणि ते राष्ट्रासाठी तळ्हातावर शिर घेऊन लढण्यास सिद्ध होतात!'' 1938 साली मुंबईत झालेल्या मराठी साहित्य संमेलनाचा अध्यक्षपदावरून साहित्यिक सावरकरानी हिंदूना एक संदेश दिला. अध्यक्षीय भाषणात स्वा. सावरकर म्हणाले, ''आता सरते शेवटी मला हे सांगितल्यावाचून गत्यंतरच दिसत नाही. 'साहित्य हे आजच्या आपल्या राष्ट्राच्या परिस्थितीत दुर्घट- तित्यम कर्वत्य आहे. साहित्यिक सज्जनहो, सूझहो, साहित्यासाठी जीवन आहे कि जीवनासाठी साहित्य? आपले साहित्य हे राष्ट्रीय जीवनाचे

एक उपांगच काय ते असेल, तर राष्ट्रीय जीवनाचे संरक्षण हीच आपल्या साहित्याची आद्य चिंता, मुख्य साध्य असले पाहिजे. अगदी कलेसाठी कलेचा जो उपासक त्याच्याविषयीही मला आदरच वाटेल, पण असे उपासक त्या कलानंदात एखाद्या नाट्यगृहामध्ये रंगून गेले असता, जर त्या नाट्यगृहालाच आग लागली, तर कलेसाठी कलेला डिङ्कारून ते प्रथम जीव वाचवण्याच्या मार्गास लागतील. त्याचप्रमाणे राष्ट्राच्या प्राणावरच बेतले असता केवळ साहित्याची काय कथा? भारत स्वतंत्र करण्याचे श्रेय हे सशस्त्र किंवा निःशस्त्र अशा कोणत्याही पक्षाचे नसून ते गेल्या दोन पिढ्यांतील सर्व पक्षांच्या सर्व स्वदेशनिष्ठांचे सामायिक श्रेय आहे. मी तर त्याच्याही पुढे जाऊन स्वानुभवाने असे सांगतो की, सशस्त्र वा निःशस्त्र अशा कोणत्याही गुप्त वा प्रकट चळवळीत ज्यांनी सक्रिय भाग घेतला नाही; परंतु ज्यांनी ज्यांनी आपापल्या हृदयात एक सहानुभूती बाळगली आणि 'देवा, माझ्या भारताला स्वतंत्र कर' म्हणून अबोल प्रार्थना केल्या, त्या आमच्या लक्षावधी स्वदेशबांधवांनाही या राष्ट्रीय विजयाचे श्रेय त्या त्या प्रमाणात आहेच आहे. - स्वा. सावरकर, 1952कोणी हल्ला केलाच तर मारत. मारत मरणे मला आवडेल'. असे बद्दावस्थेतही मुहणणरे

स्वा. सावरकर ! श्री. पु. गोखले यांनी वृद्धावस्थेतील स्वा. सावरकरानं एकदा विचारले, “तात्पु तुमचे वय आणि ही क्षीण प्रकृती पहाता, आपण जो जांविया जवळ ठेवता त्याचा कितपत उपयोग करू शकाल ?” यावर सावरकर उत्तरले, “मी थकलो आहे, माझे वयही होत अले आहे, हे सगळे खरे. इथे कोणी माझ्यावर हल्ला करेल, असा संभवही जवळजवळ नाहीच; पण हे सर्व आपण काही गृहीत कृत्ये धरून काढलेले निष्कर्ष आहेत. आपला निष्कर्ष बरोबर येत राहिला आणि आपण शस्त्रधारी राहिलो, तरी काही नुकसान होणार नाही; पण आपला तर्क चुकला तर ? स्वामी श्रद्धानन्दांचा तर्क असाच चुकला होता. अब्दुल रशीदने या हिंदूचा अंदाज चुकणार, हा अंदाज बरोबर केला होता. समज, उद्या माझ्यावर कोणी हल्ला केलाच, तर माझी प्रतिकारशक्ती कमी पडेलही. प्रतिकार कमी पडला नि मला पराभव पत्करावा लागला, तर कधीच वाईट वाटणार नाही; पण प्रतिकार न करता मी पतन पावलो, तर मला अतोनात दुःख होईल. ‘झुंजत रहाणे’ हे मी आयुष्यरक्त केलेले आहे. कोणी हल्ला केलाच, तर मागत मागत मगणे मला आवडेल

क. प्रियांका लोणे, संपर्क क्र.: 8208443401

हे पत्र संपादक, मालक, मुद्रक व प्रकाशक डॉ. प्रभु व्यंकटराव गोरे* यांनी सोलापूर तरुण भारत मीडिया लि., प्लॉट नं. ए-३२, छत्रपती संभाजीनगर इंडस्ट्रीयल को-ऑप., सोसायटी, स्टेशन रोड, छत्रपती संभाजीनगर ४३१ ००५ (महाराष्ट्र) येथे मुद्रित करून प्लॉट नं. २०५, १३ वी योजना, जिजामाता कॉलनी, एन - २, सिड्को, जि. छत्रपती संभाजीनगर (महाराष्ट्र) येथून प्रकाशित केले. (* पीआरबी कायद्यानुसार संपादकीय जबाबदारी यांची आहे. या अंकात प्रसिद्ध झालेल्या प्रत्येक बातमी, लेख व जाहिरातींशी संपादक सहमत असतीलच असे नाही. सर्व वाद

उज्जैनकर फाउंडेशनचा घोदावा वधापिन दिन उत्साहात

आधुनिक कैसरी न्यूज

उद्घाटन सुद्धा महाराष्ट्रातील सुप्रसिद्ध लेखिका डॉ. प्रतिमा इंगोले यांच्या हस्ते करण्यात आले.

त्यानंतर दुपारच्या भोजनानंतरच्या सत्रामध्ये सुखात साखरखेडी येथील कवी रामदास कोरडे यांच्या कविता वाचवानाऱ्यांनी या वेळी औरंगाबाद येथील कवी अंडे सर्जेऽरवा साळवे यांनी "देश कंसर मुक्त करू" व "आई" ह्या कविता सादर करुन सर्वांना मंत्रमुख केले. त्यानंतर जळगाव जिल्हातील व वाहेरील ३५ गुणवंत शिंवरकांना तापी पूर्णा राज्यसरीय आर्सा शिक्षक पुरस्काराने गौरविण्यात आले. या कार्यक्रमाचे अध्यक्ष श्री एस. ए. झोईसर होते ह. याप्रसंगी सरचिटांपास विनोदभाऊ पाटील, भाजपाचे सरचिटांपास विनोदभाऊ पाटील, पंचायत समिती मुक्ताईनगरचे सदस्य तथा फाउंडेशनचे सदस्य राजेंद्रभाऊ सवळे, राज्य कार्यकारिणीचे अध्यक्ष ज्येष्ठ अध्यक्ष डॉ.

सतीश तराळ अमरावती, उपाध्यक्ष तथा सुप्रसिद्ध लेखिका डॉ. प्रतिमा इंगोले पुणे, राज्यसचिव डॉ. सुभाष बागल औरंगाबाद राज्य प्रसिद्ध प्रमुख ह. भ. प. शंकर महाराज राजपूत बुलढाणा आणि ह. भ. प. राधातई पाटील बहादूर ता. पांडोळा, राज्य संघटक श्री आनंद महाजन अमरावती, बुलढाणा जिल्हा अध्यक्ष शाहीर मनोहर पवार, सचिव शंकर अनासुने सर, बुलढाणा जिल्हा समन्वयक पांडुरंग दैवज, बुलढाणा जिल्हा संपर्कप्रमुख प्राचार्य डॉ. पंदरीनाथ शेटके, बुलढाणा जिल्हा संघटक कवी रामदास कोरडे, संघटक डॉ. निवृतीभाऊ जाधव, बुलढाणा जिल्हा महिला उपाध्यक्ष सौ. निलंबी वैराग्य मंडम, जळगाव जिल्हा दक्षता समितीचे संपर्कप्रमुख राजेश पोतादर, महिला संपर्कप्रमुख श्रीमती ज्योतीताई राणे, जळगाव जिल्हा

उपाध्यक्ष श्री किंशोर पाटील, सचिव गणेश कोठी, जिल्हा सल्लागार मनोहर रोकडे, जिल्हा संघटक भरत साळुंखे, धाराशिव जिल्हा समन्वयक मधुकर हुर्जे, छत्रती संभाजीनगर जिल्हा संपर्कप्रमुख अंडे सर्जेऽरव साळवे, ठाणे जिल्हा समन्वयक रमेशभाऊ उज्जैनकर मुक्ताईनगर, तालुका संपर्कप्रमुख डॉ. सुनील

उदय, तालुका समन्वयक श्री शांताराम कांडेलकर,

कार्यकारी मंडळाचे सचिव साहित्यिक प्रमोद पिवटे, खाजिनदार सौ. संगीता उज्जैनकर, सदस्या सौ. जयश्री नितीन भोवे, सदस्य प्रा. विनायक वाडेकर, सौ. सुनीता वाडेकर, सदस्य श्री सुनील मुंधेकर, निंबाजी हिवरकर, श्री शिवशंकर गोरसे, पी.एम. घोपरे तसेच आजीव सभासद विविध जिल्हातील फाउंडेशनचे सर्व सन्मानीय पदाधिकारी या चौंदावा वर्धापन दिनाच्या सोहळ्यासाठी आवर्जून उपस्थित होते.

या प्रसंगी अनेक मान्यवरांनी उज्जैनकर सर यांना पुस्तक भेट दिलीत. या सोहळ्याच्याचे सूरसंचालन जळगाव जिल्हा दक्षता समितीच्या संपर्कप्रमुख श्रीमती

ज्योतीताई राणे यांनी केले तर आभार कार्यकारी सदस्य प्रा. विनायक वाडेकर यांनी केले. कार्यक्रम यशस्वीतेसाठी जळगाव राजधरशेठ सोनार, कार्यकारी मंडळाचे सदस्य सुनीलभाऊ मुंधेकर सौ. लता मुंधेकर जिल्हा सचिव गणेश कोठी सर जिल्हा दक्षता समितीचे कोषाध्यक्ष योगेश सोनार प्रकाश सोनार आजीव सभासद एन. आर. चक्रांग सर, जयवंत बोदडे सर, दिपक ठाकुर चिं. सचिव उज्जैनकर आदी सर्व सन्मानीय पदाधिकारांचे सहकार्य लाभले.

पत्रकाराला मारहाण करणाऱ्या माफीयांवर कारवाई करा

आधुनिक कैसरी न्यूज

जीव घेणा हल्ला केला. तसेच हात पाय तोडून जिये मारण्याची धमकी सुद्धा दिली. पत्रकाराच्या जीवितास धोका आहे, पत्रकाराची मुस्करादाबी करणाऱ्या रेशन व वरली माफी यावर पत्रकार संरक्षण कायदा अंतर्गत गुन्हा दाखल करण्यात यावा.

अन्यथा राज्यभारत पत्रकारांच्या वरीने तीव्र आदोलन ठेंडल्या जाईल याला सरवस्वी जबाबदार पोलिस प्रशासन राहील. याची नोंद असावी. याकरिता सविनय सादर. अशे निवेदनाद्वारे सावाळद्वारा पोलिस चौकीला महाराष्ट्र एकलव्य आदिवासी विकास परिषदेचे महाराष्ट्र प्रदेश कांगार्याध्यक्ष जब्बार डॉ तदवी, प्रत्याचार निर्मूलन संघर्ष समितीचे सोयाव तालुका अध्यक्ष गोकुळसिंग राजपूत तथा उपसंपादक, तालुका अध्यक्ष सुनील माकोडे, शेख रहीमखान शेख दाऊतखान, जब्बार एस.तदवी उपस्थित होते.

नीरा देवधरसाठी चार हजार कोटी मंजूर, ६० हजार हेक्टर क्षेत्राला मिळणार लाभ

खा. रणजितसिंह निंबाळकर

आधुनिक कैसरी न्यूज

सांगोला : पुणे, सातारा, सोलापूर जिल्हातील पिण्याबरोबर शेतीसाठी फायदेशीर ठरणाऱ्या नीरा देवधर, डॉ. कठापूर या सिंचन योजना पूर्णांतरा आणग्यासाठी खासदार रणजितसिंह निंबाळकर, आमदार शहाजीबापू पाटील, भाजपवे तालुका अध्यक्ष चेतनसिंह केदार-सावंत योंचा पाठपुरावा सुरु आहे. २०१५ च्या लोकसभा निवडणुकीनंतर खासदार झाल्यातील नीरा उजवा कालव्याचे बारामतीला पछवलेले पाणी खाचा. रणजितसिंह निंबाळकर योंची आणून ते फलटण, पंडरपूर, माण, माळशिरस आणि सांगोल्याला दिले. त्यानंतर पाणी पछवल्यावरून खासदार रणजितसिंह निंबाळकर योंची शेत बारामतीकरानाच आळान दिले होते.

त्यानंतर सुमारे १५८ किलोमीटरपैरंत काम पूर्ण करण्याचे जलसंपदा विभागाचे उद्घिष्ठ आहे. त्यामुळे १३ किलोमीटर लांबीचा उवरीत कालवा हायब्रिड पद्धतीने अर्थात पाइपलाईन पाठपुरावा केला. दरम्यान ठाकरे सरकार

पद्धतीने विकसित केला जाणार असल्याची माहिती खा. रणजितसिंह निंबाळकर यांनी दिली. कृष्णा भीमा स्थिरीकरण, सांगोला उपस

सिंचन योजना, नीरा देवधर, जोहे कठापूर या सिंचन योजना पूर्णांतरा आणग्यासाठी खासदार रणजितसिंह निंबाळकर, आमदार शहाजीबापू पाटील, भाजपवे तालुका अध्यक्ष

चेतनसिंह केदार-सावंत योंचा पाठपुरावा सुरु आहे. २०१५ च्या लोकसभा निवडणुकीनंतर खासदार झाल्यातील नीरा उजवा कालव्याचे बारामतीला पछवलेले पाणी खाचा. रणजितसिंह निंबाळकर योंची आणून ते फलटण, पंडरपूर, माण, माळशिरस आणि सांगोल्याला दिले. त्यानंतर पाणी पछवल्यावरून खासदार रणजितसिंह निंबाळकर योंची शेत बारामतीकरानाच आळान दिले होते.

त्यानंतर खासदार रणजितसिंह निंबाळकर योंची मुख्यमंत्री एकनाथ शेत बारामतीकरानाच आळान दिले होते.

त्यानंतर खासदार रणजितसिंह निंबाळकर योंची देवेंद्र फडणवीस योंचाकडे नीरा देवधर,

कृष्णा भीमा स्थिरीकरण, सांगोला उपस

सिंचन योजना, जीहे कठापूर या सिंचन योजना पूर्णांतरा आणग्यासाठी सातत्याने पाठपुरावा केला. दरम्यान ठाकरे सरकार

सतेंत आल्यावर राष्ट्रवादी कांग्रेसच्या नेत्यांनी पुढा निरा योंचेन्ये पाणी बारामतीला वळवले. त्यानंतर सतांतर होताच खासदार रणजितसिंह निंबाळकर यांनी मुख्यमंत्री एकनाथ शेत व उपमुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस योंचाकडे पाठपुरावा करून नीरा देवधर, कृष्णा भीमा स्थिरीकरण योंचेन्ये पाठपुरावा केला. या पाठपुराव्याला यश आले असून जलसंपदा विभाग, सार्वजनिक बांधकाम आणि महाराष्ट्र जीवन प्राधिकरणाच्या २०२२-२३ च्या दरसूच्याच्या आधारे तीन हजार १७६ कोटी ८३ लाख रुपये किंवरीच्या निवडणुकीनंतर खासदार झाल्यातील नीरा उजवा कालव्याचे बारामतीला पछवलेले पाणी खाचा. रणजितसिंह निंबाळकर योंची आणून ते फलटण, पंडरपूर, माण, माळशिरस आणि सांगोल्याला दिले. त्यानंतर पाणी पछवल्यावरून खासदार रणजितसिंह निंबाळकर योंची शेत बारामतीकरानाच आळान दिले होते.

त्यानंतर खासदार रणजितसिंह निंबाळकर योंची शेत बारामतीकरानाच आळान दिले होते. त्यानंतर खासदार रणजितसिंह निंबाळकर योंची मुख्यमंत्री एकनाथ शेत बारामतीकरानाच आळान दिले होते.

त्यानंतर खासदार रणजितसिंह निंबाळकर योंची देवेंद्र फडणवीस योंचाकडे नीरा देवधर,

कृष्णा भीमा स्थिरीकरण, सांगोला उपस

सिंचन योजना, जीहे कठापूर या सिंचन योजना पूर्णांतरा आणग्यासाठी सातत्याने पाठपुरावा केला. दरम्यान ठाकरे सरकार

महायाद्य Business Katta

जय माता दी

आदित्य फायबर दरवाजे

फायबर मोर्डिंग दरवाजे, स्लायडिंग रिवर्डक्या, लॅमिनेशन दरवाजे, फायबर आर्टिकल जॉब

संपर्क
9822571301
9403326508

CAFE ROCKSTARZ EAT. CHILL. REPEAT
11:11 ELEVEN ELEVEN
Where Dishes come true!!
MULTI-CUISINE FAMILY RESTRO
AURANGABAD

Indian, Continental,
Italian, Chinese, Chat,
Pavbhaji, Shakes, Desserts
9112288899
9665544629

व्याटव्याते, प्रवचनकार यांच्यासाठी उपयुक्त ग्रंथ 'चंद्रामृत'

आधुनिक केसरी

सुप्रसिद्ध प्रवचनकार, कीर्तनकार ह.भ.प. डॉ. चंद्रहास शास्त्री सोनपेठकर यांच्या सिद्धहस्त आणि चतुरस्त्र लेखणीतून साकारलेले एक निव्याज मनोरम पुस्तक म्हणजे चंद्रामृत भाग १. डॉ. शास्त्रींची अनेक व्याख्याने, प्रवचने सातत्याने होत असतात. तसेच अनेक वृत्तपत्रांमधून आणि समाज माध्यमात देखील ते सातत्याने लेखन करतात. या व्याख्याने, प्रवचने आणि लेख यांच्यावर आधारित पुस्तक म्हणजे चंद्रामृत भाग १होय. या पुस्तकात विविध विषयांवरील शास्त्रीजींचे लेख आणि मुलाखत यांचा समावेश करण्यात आला आहे. त्यांचा थोडक्यात सारांश असा की, वैदिकसाहित्यातील गौ-वर्णन : हिंदू संस्कृतीमध्ये गायीचे महत्व असाधारण आहे. पुराणांमध्ये पृथक्याचे देखील धेनुरूपात वर्णन करण्यात आले आहे. वेदातही अनेक ठिकाणी गायीचे वर्णन आहे.

उपनिषदांतही गायीचे वर्णन येते. हिंदू संस्कृतीतील अनेक सण-उत्तम यांत गोवासाचे महत्व आहे. 'गो-ग्रास' म्हणजे गायीचा घास हा तर हिंदुसमाजाच्या दैनंदिन जीवनाचा भाग आहे. आजही अनेक घरांमध्ये दरोज स्वयंपाक करताना गो-ग्रास तयार केला जातो. वैदिकसाहित्यात विविध ठिकाणी आलेल्या गोमातेच्या वर्णनाचा आढावा यात आहे.

महाकवी कालिदासाविषयी.....!

कोणत्याही भाषेच्या श्रीमंतीचा विचार करताना त्या भाषेचे व्याकरण, उच्चारणाशास्त्र, दर्शनादि तत्त्वज्ञानपक्ष ग्रंथ, काव्य-नाटकादि साहित्य प्रथ, संप्रीक्षा ग्रंथ यांचा विचार करणे क्रमप्राप्त ठरते. या सर्वच क्षेत्रात संस्कृतशास्त्रादेने भवत्येचे सिंहासन आणि दिव्याविषयाचे नितांत सुंदर रूप धारण केल्याचे दिसून येते. वालिमी, व्यासादि शृंगी, महाकवी भास, बाणभट्टासारखे साहित्यिक, बादारायण, शकराचार्य यांसारखे तत्त्वज्ञ, आयं चाणक्य, चरक, भरतमुनी यांसारखे शास्त्रकार, पाणिनी सारखे व्याकरण व उच्चारासाठ्याचे जाते अशी या संस्कृत सारस्वतांची मार्दियाची आहे. यातीलच एक विश्वप्रसिद्ध अधिधान म्हणजे कविकुलगुरु महाकवी कालिदास, महाकवी कालिदासाविषयी संदर्भात माहिती या लेखात वाचकानां ओघवत्या भाषेत प्राप्त होते.

लोकमान्यांना अधिकृत कर्मयोगाची प्रसंगिकता

गीतारहस्याच्या चौदाव्या प्रकरणात लोकमान्य स्पष्ट करात की, "कर्मे करीत असताना अध्यात्मविचाराने किंवा भक्तीने सर्वान्वेष्यरूप सायंबुद्धि पूण्यापणे संपादन करेण व ती प्राप्त झाल्यावरही संन्यास घेण्याच्या भरीस न पडता संसारात शास्त्रतः. प्राप्त झालेली सर्व कर्मे केवळ कर्तव्य म्हणून नेहमी करीत राहणे हाच या जगांत माणसांचा परम पुरुषार्थ किंवा आयुष्क्रमणाचा उत्तम मार्ग होय, असे भगवद्गीतेत प्रतिपादन केले आहे." लोकमान्य टिक्कांच्या गीता रस्यातील या विवेचनाविषयी प्रस्तुत लेखात कथन केलेले आहे.

तुम्हाला जिंकायचं असेल तर.....

आपण एक ध्येय ठरवतो. त्या घेयासाठी स्वतःला झोळून देतो. पण जीवन जगताना केवळ एक ध्येय म्हणजे सर्व काही असेते का? तर नाही. आपल्या जीवनाचे अनेक पैलू असतात. वैयक्तिक, कौटुंबिक, सामाजिक अशा स्तरावर आपण जीवन जगत असतो. यातील प्रत्येक पैलू लेखिकाच्या महत्वाचा आहे. त्यामुळे जीवनात एका पेक्षा अधिक ध्येये, उद्दिष्टे असू शकतात. आर्थिक, शरीरिक स्वास्थ्य देखील महत्वाचे असते. या स्थितीत जिंकण्यासाठी काय केले पाहिजे, याचे सुंदर वर्णन या लेखात आहे.

यशस्वी होण्यासाठी ह्या चार गोष्टी घ्यानी ठेवा. आल्यापैकी प्रत्येकालाच यशस्वी व्यायला आवडतं. यशस्वी होण्यासाठी व्याचे बंधन नसते. यांची संकलनामात स्वतःल, काळ, स्थिती, वय या नुसार बदलू शकते. काही लोक जगण्यासाठी जिकत असतात. काही लोक जिकण्यासाठी जात असतात. तर काही लोकांसाठी जगणे हेच जिकिंग असते. कधी कधी एका चक्रावरीच्या आयुष्यात देखील या सर्व स्थिती अनुभवाला आलेल्या असू शकतात. यशस्वी प्राप्त करण्याविषयीचे नितांत सुंदर वर्णन या लेखात आहे. आपलं काय केत्र आपलं प्रभावकेत्र झालं पाहिजे....! जगातील कोणतेही काय केत्र श्रेष्ठ अश्रेष्ठ अशी विषयाणी करणे चूक आहे. तर आपण आपला प्रभाव आपल्या काय केत्रात निर्माण केले पाहिजे. आपले काय केत्र आपले प्रभावकेत्र ठेवा, यासाठी घ्यानी ठेवाऱ्या अशा काही गोष्टी या लेखात कथन केल्या आहेत. संतं विचारातून मानसिक आरोग्य

संतांच्या प्रत्येक शब्दात, अक्षरात, उकारादि मात्रातही एक विचार असतो. माणसांचे कल्याण व्यावे, त्याचे अधिष्ठात्रीक, अधिवैदिक आणि आध्यात्मिक अशा तीनही तांपणी शांती व्यावे, यासाठी 'बुडत हे जन देखवेना डोला'। किंवा 'ऐसी कल्वळ्याची जाती। करी लावेणी प्रतीती।।' या भूमिकेतून संतांनी लोकप्रवेशन केले आहे. या विषयाचे कथन प्रस्तुत लेखात आहे. ३० पार्थीय प्रतिबोधिताम्।

श्रीमद्भगवद्गीता जयंती निर्मित संस्कृत भारती

द्वारे आयोजित शास्त्रीजींच्या संस्कृत प्रवचनाचा सारांश या लेखात आहे.

चत्ता, कमी राजकीय होक या..... दैनंदिन जीवनात एका व्यक्तीने असेते का? राजकीय कौटुंबिक राजकीय विचार करतो आहेत का? राजकीय हा जीवनाचा एक पैलू आहे. जीवनात सांस्कृतिक, सामाजिक, मानसिक, आध्यात्मिक

संस्कृतविषयी बोलताना संस्कृतात आधुनिक काळात लिहिलं जात नाही, असा आवेषण एका व्यक्तीने घेतला. यांचीजींनी समोरच्या व्यक्तीला आपण कृतीतून उत्तर घायचं असं ठरवलं. आणि अक्षरात: वृत्तबुद्ध अशा संस्कृत श्लोकांची रचना करण्यास प्रारंभ केला. आज

येत आहे, तसेच नुकतेच त्यांचा संस्कृतच्या क्षेत्रातील प्रतिष्ठेचा असा प्रजाभारती स्मृती पुराखर देऊन गौरव करण्यात आला, त्या निर्मित ही खास मुलाखत घेण्यात आली होती. या मुलाखतीचाही समावेश प्रस्तुत पुस्तकात आहे.

अर्थातच हे पुस्तक वाचाताना देखील आपण शास्त्रीजींच्या व्याख्यान ऐकत आहेत, असे वाटते, इतके हे लिहाणां प्रभावी अणि सहजतापूर्ण आहे.

संस्कृत अध्यापिका आणि अधिज्ञान, पुणे च्या संचालिका सौ.

मानसी चंद्रहास शास्त्री सोनपेठक यांनी या पुस्तकाचे संपादन केले आहे. या पुस्तकाच्या प्रकाशनासाठी सुप्रसिद्ध साहित्यिक त्रैचा पाटील यांनी विशेष परिश्रम घेतले आहेत.

चंद्रहास शास्त्री यांच्या अमृततुल्य शब्दांनी ओर्थवलेले हे चंद्रामृत रसिकाना नक्कीच आवडले.

सौ. रोहिणी

असे अनेक पैलू आहेत. याबद्दल विचार प्रवर्तक असा हा लेख आहे. संस्कृत लेखन होणे आवश्यक

सहस्रावधी श्लोक रचना शास्त्रीजींनी केल्या आहेत. डॉ. शास्त्रीजींची रीविंग "श्रीरेणुकाशरणम्" हे संस्कृत काव्य शास्त्रिजींना प्रकाशन, अहमदाबाद असेही विशेष असंगती आहे.

पांडे चंद्रामृत भाग १ शास्त्रियज्ञन प्रकाशन, अहमदाबाद पृष्ठे ६१ किंमत १५०

उद्धव ठाकरेच्या हाती मध्यावधीचे गाजर, संजय राऊतांच्या हाती तुणतुण, तर थारद पवारांच्या तोंडी नकार

राम कुलकर्णी,
भाजपा राज्य प्रवक्ता
संपर्क 9422742577

राणांगणावर एखादं युद्ध आपण हरतोय हे लक्षात आल्यानंतरही सेनापती अवसानगलितगात्र होवुन देखील शिल्लक राहिलेल्या सैन्यात लढण्यासाठी बळ भरण्याची भाषा तोंडी बोलतो तसंच काही राजकारणाच्या राणांगणावर राज्यात पहायला मिळतं. खा.संजय राऊतांनी डिसेंबरमध्ये सांगताना शिंदे-फडणवीस सरकार फेब्रुवारीमध्ये जाणार असं भविष्य सांगुन ठेवलं होतं. तो दावा सबूतेल खोटा ठरताना फेब्रुवारीच्याच सरत असलेल्या आठवड्यात दस्तुरखुद उद्धव ठाकरेनी मध्यावधीची निवडणुकीचं गाजर हातात घेवुन संकेत बोलून दाखवले. नेहमीप्रमाणे तुणतुण वाजवताना संजय राऊत देखील ठाकरे बोलले ते खरंच असल्याचे सांगुन गेले. एकीकडे असं घडत असताना दुसरीकडे नेहमीप्रमाणे ठाकरेनी वर्तवलेला अंदाज परतुन लावण्याचे काम शरदचंद्रं पवारांनी करत मध्यावधीची गोणारच ठणकावुन सांगितले. निवडणुक आयोगाचा निकाल आल्यानंतर उद्धव ठाकरेनी भविष्यवाणीची कदाचित राहिलेले कार्यकर्ते बाहेर पडू नयेत म्हणून बळ भरण्यासाठी मध्यावधीचं गाजर हाती घेवल्याची चर्चा राजकीय वर्तुलात होताना दिसते. राजकारणात गंमती जमती नेहमीच घडतात. प्रत्येक पक्षाचा नेता भविष्यवाणीची भाषा बोलतो ते विशेषत: विरोधी पक्षात

कुठलंही कारण नाही. उद्धव ठाकरेनी कोणतंही भविष्य सांगितलं तर त्याला नकार देण्याची हिंमत शरदचंद्री यांची परवानगी असू शकते. संजय राऊत नकार तर

आंबेडकरी कथा, काढंबरी सघस्थिती आणि जबाबदारी

आधुनिक केसरी

किरण डागरादव
संपर्क क्र. 7588565576

डॉक्टर बाबासाहेब आंबेडकरांच्या शिकवणीमुळे दलित समाज जागृत झाला. आपल्यावर होणाऱ्या अन्याय अत्याचाराला जाहीरपणे प्रकट करू लागला. या संपूर्ण विश्वातील सर्वश्रेष्ठ वाचक अभ्यासक आणि ग्रंथप्रेमी म्हणून ज्यांची ओळख आहे आणि ज्यांच्या ग्रंथाचा आधार घेऊन अर्ध्या मानव जातीचे जीवन सुकर झाले आहे त्या डॉक्टर बाबासाहेब आंबेडकरांना आज पर्यंत कोणत्याही सारस्वताने साहित्यिक म्हणून उल्लेख केलेला नाही. बुद्ध आणि त्याचा धम्म हा नितांत सुंदर चरित्र ग्रंथ असो वा वेटिंग फॉर वीजा या इंग्रजी मध्ये त्यांनी लिहिलेले स्वतःचे आत्मकथन जे पुढे डॉक्टर बाबासाहेब आंबेडकर याचे आत्मकथा या नावाने मराठीत शंकरराव खरात यांनी संपादित केलेले आढळते.

हे दोन्ही ग्रंथ आत्मकथन आणि चरित्र लेखन या दोन्ही पातळीवर सर्वोत्कृष्ट आहेत असे असले तरी बाबासाहेबांना साहित्यिकाचा दर्जा न देण्यात व्यवस्थेने आपले पूर्ण कसब पणाला लावले. मात्र बाबासाहेबांच्या विचारधारेला समर्पित असलेली लेखणी मराठी साहित्याचा आत्मा ठरली. दलित साहित्य आणि परिवर्तनवादी साहित्य विद्रोही साहित्य अशा वेगवेगळ्या नावाने आंबेडकरी साहित्याचा वावर साहित्य क्षेत्रात होऊ लागला. आंबेडकरी साहित्यातून समाजाला परिवर्तनाची दिशा दाखवणे आणि आंबेडकरी समाजाला सोसावी लागणारी अन्याय अत्याचाराची जाणीव चितारून समाजात परिवर्तनाचा जरा प्रवाहित करण्याचे काम आंबेडकरी साहित्याने प्रभावीपणे केले. आंबेडकरी साहित्यात सर्वांत महत्त्वाच्या अनुषंगाने विचार केला जातो तो दलित आत्मकथनांचा, ही दलित आत्मकथने म्हणजे त्या निर्मितीच्या चरित्र नायकांची आत्मकथनात्मक कांदंबरी आहे असे मला वाटते. प्र ई सोनकांबळे यांचे आठवणीचे पक्षी, दया पवार हांचे बलुत यांचा विचार करत असतानाच उभिला पवार यांचे आयदान तसेच शांताबाई कांबळे यांचे माझ्या जन्माची चित्रकथा ह्या आत्मकथनात्मक कांदंबन्यातील संघर्ष जितका वास्तवाच्या जवळ होता तितकाचा तो विदरक सुद्धा होता. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या धर्मांतरानंतर समाज जीवनात मोठ्या प्रमाणात वेगवेगळी स्थित्यंतरे घडून आली. साहित्यिक विद्रोहाची भाषा बोलू लागते. कांदंबरी आणि कथा यातून आंबेडकरी साहित्याची धार तेज करण्याचे काम आंबेडकरी साहित्यिक मोठ्या प्रमाणात करू लागले. सातत्याने विद्रोहाचा मंत्र जपणारे नामदेव ढसाळ कवितेच्या कक्षेतून बाहेर येत निरोटिक्स स्पेस, हाडकी हाडवळा, उजेडाची काळी दुनिया या कांदंबन्यातून व्यक्त झाले तर आपल्या कवितेतून विद्रोहाचा ज्वालामुखी पेरणारे आदरणीय यशस्वित मनोहर यांनी सुद्धा कांदंबन्यातून आंबेडकरी कांदंबरीला वेगवान केले आहे. रमाई, मी सावित्री जोतीबा फुले, मी यशोधरा या कांदंबन्यातून बहुजन महानायिकांना मराठी वाचकांच्या समीप आणण्याचे महत्त्वाचे कार्य आदरणीय सरांनी केले आहे. शंकरराव खरात गावाचा टिनपोल गुरुजी, गावशिव, झोपडपट्टी, फूटपाथ नंबर एक, माझ्या नाव, हातभट्टी अशा महत्त्वाच्या कांदंबन्या मधून आंबेडकरी चळवळीचे धागेदारे आणि संघर्ष सूत्र दिसून येतात. आंबेडकरी जनतेचे जीवन अतिशय जवळून जाणून घ्यायचे झाल्यास शंकरराव खरात यांच्या कांदंबन्या वाचणे गरजेच आहे असं मला वाटत. बाबुराव बागुल यांच्या

कांदंबन्यातील आंबेडकरी समाजाचे जीवन आणि संघ आपल्यापैकी अनेकांनी भोगल आहे. म्हणूनच अनिष्ट रुढी परंपरा, व्यवस्थेचे फटकारे अन्याय अत्याचार आणि आंबेडकरी विचारसरणी यांची पेरणी त्यांच्या अधोरी, अपूर्वा, कोंडी, पावशा, भूमिहीन मूकनायक, सरदार, या कांदंबन्यात दिसून येते मात्र आपण बहुतांश वेळी त्यांच्या सूड या एकाच कांदंबरी पुरते त्यांना गृहीत धरतो. आंबेडकरेतर समाजातील प्रभावी अशा आंबेडकरी साहित्यात त्यांचा समावेश करता येईल अशा काही कांदंबन्या इच्छणजे विभावी शिरूरकर यांची बळी, ग त्र्यं मादखोलकर यांच्या चंदनवाडी, दोन मने, ना सी फडके यांची प्रतिज्ञा अशा कांदंबन्यातून तसेच श्री म माटे यांच्या उपेक्षितांचे अंतरंग या कांदंबन्यातून दलितभान दिसून आले त्याच्या पुढील टप्प्यावर अरुण साधू यांच्या बहिष्कृत आणि शापित सारख्या कांदंबन्यातून आंबेडकरी कथानायक सक्षमपणे उभे राहिलेले दिसून येतात. जग बदल घालून घाव, मला सांगून गेले भीमराव अशा शब्दात बाबासाहेबांना गुरुस्थानी म्हणणाऱ्या अण्णा भाऊ साठे यांच्या कथा कांदंबन्यातील नायक बहुतांश वेळी रामोशी किंवा मातंग समाजाचा असला तरी त्यांचे जीवनशैली जीवन संर्धग हा डॉक्टर बाबासाहेब आंबेडकरांच्या विचारधारेने प्रेरित झालेला असतो हे आवर्जन नमूद करावसे वाटो. अण्णा भाऊ साठे, बाबुराव वागुल, योगीराज वाघमारे केशव मेश्राम वामन होवाळ अविनाश डोळस माधव कोंडविलकर, बाबुराव वागुल, शंकरराव खरात, या कथाकारांचा आंबेडकरी साहित्यात सिंहाचा वाटा आहे. भास्कर चंदनशिव यांचे कथासूत्र मुद्दा डॉक्टर आंबेडकरांच्या विचारधारेला समांतर चालताना दिसते. भास्कर चंदनशिव यांच्या कथेप्रमाणे वर उल्लेखलेल्या सर्वच कथाकारांच्या कथांमध्ये जाती संर्धग आणि वर्ग संर्धग आहे. समाजातील तुलनात्मक उच्चता, समाजातील जातिव्यवस्था, त्यातील संर्धग आणि त्याचा प्रतिकार यांची कथाबीज घेऊनच या कथा आकारास आल्याचे दिसून येते. 1960 पासून 1990- 95 पर्यंत प्रभावीपणे आणि ठळकपणे दिसणारी आंबेडकरी कांदंबरी आणि आंबेडकरी कथा अचानकच अधोवाने येताना दिसूलागली. साधारण मागील दहा वर्षांपासून रा शे साळुंदेखे यांची चकवा ही दलित जाणीवांना अधोरेखित करणारी कांदंबरी आणि झुम्बारा विगारा हा दलित जाणिवेचा कथासंग्रह, प्रसेनजीत गायकवाड ह्यांचा झुंडीमुंडी, विद्याधर बनसोड, विलास सिंदगीकर विलास सिंदगीकर ह्यांच्या भूकबळी, गारपीठ, उतरंड, रक्त आणि भाकर, बाजार इत्यादी कथासंग्रहातून शहरी

आणि ग्रामीण आंबेडकरी जनतेचे जनजीवन समोर येते. बुलदाणा जिल्ह्यातील विचारलक्ष्मी वानखेडे यांची दिशादरक बोट आणि रमेश सरकटे आयपीएस या कादंबन्यातील आंबेडकरी विचारसरणीने प्रेरित झालेले पात्रे आंबेडकरी कथा कादंबरी ह्या प्रांतात थोड्याफार प्रमाणात दिसत असल्याचे समाधान असले आंबेडकरी कथा आणि कादंबरी फार अभावाने येताना दिसते. याची कारण मीमांसा शोधत असताना दलित आणि सर्वांगी यातील संघर्ष असल्याने किंवा वर्तमान पिढीतील लिहिते हातामागे असलेल्या मनांना जातीयतेचे दाहक अनुभव नसल्याने किंवा आधुनिक जगात विविध विषयांची क्षितिज त्यांना खुणावत असल्याने त्यांच्या साहित्यातील दलित संघर्ष धार प्रभावीपणे दिसत नाही. मात्र रमाई नगर हत्याकांड, खैरलांजी हत्याकांड अगदी काल परवा एका सर्वांगीशक्काने दलित मुलाचा गळासभर पाण्यासाठी डोळा फोडणे असे अनुभव वर्तमान पिढीतील आंबेडकरवादी कथा आणि कादंबरी लेखकांच्या लिखाणाचे विषय का होत नाहीत याबाबत विचार करणे गरजेचे आहे. एखाद्या अभिनेत्रीच्या मृत्यू बाबत अधिवेशनात 15 आमदार एकावेळी भाष्य करत असतात, स्वतःच्या जीवनाशी संघर्ष करून हार पत्करणाऱ्या अभिनेत्याच्या आत्महत्या बद्दल दोन वर्षापूर्वी चर्चा रंगतात मात्र निरपराध बहुजन समाजातील हत्याकांड शक्य तितक्या लवकर विसरले जाते हे आपण पाहत असतो मात्र आपले लेखणी सुड्हा आपल्याप्रमाणे मैन धारण करून बसलेली असते हे चित्र आंबेडकरी साहित्यासाठी नक्कीच पोषक नाही. मागील दहा-बारा वर्षांत डॉक्टर बाबासाहेब आंबेडकर जयंती, महापरिनिवारण दिवस आणि धम्म प्रवर्तन दिनानिमित्त एखादी कविता केली ती एखाद्या तुडुक मुडुक नियतकालिका आता प्रकाशित झाली किंवा आम्ही शिलेदार बाबांचे, किंवा निळ रक्त अशा व्हाट्सअप ग्रुप मध्ये प्रकाशित केली की आपण पक्के आंबेडकरवादी आणि बाबासाहेबांच्या विचाराचे पाईक झालो या भ्रमातून बाहेर येण्याची गरज निर्माण झाली आहे. आंबेडकरी कथा आणि कादंबरी यांची वर्तमान काळात जी भूमिका आहे ती डॉक्टर बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या विचाराला पोषक असली पाहिजे इतक्यावर न थांबता आंबेडकरी कथा कादंबरी यांनीच नद्दे तर संपूर्ण आंबेडकरी साहित्याने आणि साहित्यकांनी आपली नैतिक जबाबदारी महणून भारताच्या संविधानाचे जेतन केले पाहिजे. संविधान बचाव या घोषणा किंवा संविधान बचाव मोहिमेचे ऐवजी संविधान जागृती मोहिमेची जास्त गरज आहे याचे भान ठेवून आपल्या साहित्यात, कथेत, कादंबरीत

संविधान तत्वाचा गौरव करून फक्त आंबेडकरी समाज नके तर संपूर्ण भारतीय नागरिकांच्या घराघरात आणि मनामनात संविधानाचे मूलतत्पे पोहोचविले पाहिजे. जेव्हा भारतीयांच्या मनामनात खन्या अर्थाने संविधानाची तत्वे आणि जाणीव पोहोचेले तेव्हा संविधान हे फक्त आपल्या धर्म नायकाने लिहिले म्हणून आपण त्याच्या रक्षणाचा नादघोष केला पाहिजे हे चित्र बदलून भारतातील प्रत्येक नागरिक हे संविधान आमचे आहे आमच्या भल्यासाठी आहे या विचाराने प्रेरित होऊन संविधानातत्वावर चालू लागेल. त्यानंतर कोणीही संविधान बदलण्याबद्दल बोलणार नाही. थोडक्यात माझ्या मते आंबेडकरी कथा कांदंबरी यांची वर्तमान काळातील जबाबदारी संविधानाची तत्वे भारतीयांच्या मनापर्यंत पोहोचवणे हे ध्येय असले पाहिजेत. तसेच जेष्ठ विचारवंत अर्जुन डांगळे हांनी दलित साहित्याबद्दल व्यक्त केलेल्या अपेक्षेत दलित ऐवजी आंबेडकरी असा शब्द वापरून या चळवळीलीतले बळ कायम टिकवून धरायचे असेल ती जोमाने वाढवायची असेल तर काही जबाबदाऱ्या आपल्यावर येतात त्या म्हणजे, दलित आणि आंबेडकरी साहित्याच्या नावाखाली अनेकदा निव्वळ आक्रस्ताळेपणा, आक्रोश ह्या सोबत सातत्याने रडकथा आणि अन्याय अत्याचाराच्या कथा मांडल्या जातात. सुडाची भाषा बोलली जाते. हा प्रकार थांबून बाबासाहेबांनी दिलेला बुद्ध धर्मातील अत दीप भव ह्या उक्तीने आपली वाटचाल मुरु राहिली पाहियला हवे. यशवंत मनोहर यांच्या निवासस्थानी साधारणपणे एक वर्षांपूर्वी माझ्याशी बोलताना म्हणाले होते बेटा, मी कुठलाही आक्रस्ताळेपणा केला नाही किंवा कुणालाही बदल असे म्हंटले नाही, मी फक्त लेखन करत गेलो जसे लिहिले तसे जगलो आणि जसा जगलो तसे लिहिले हे पाहून माझ्या संपर्कातील लोक आपेआप बदलले आंबेडकरी साहित्याची चळवळ ही केवळ बौद्धांचीच न रहाता तिची व्यापकता वाढायला हवी. ही व्यापकता वाढवताना अनेकदा बौद्ध तर लेखकांच्या साहित्याला आपण आंबेडकरी साहित्य म्हणून का स्वीकारत नाही? असा प्रश्न उपस्थित होतो. मला वाटते विश्वास पाटलांच्या झाडाझडती या कांदंबरीतील बौद्ध समाजाच्या वसंत खैरमोडे गुरुजीचे पत्र ज्या ताकतीने लेखकाने उभे केले आहे त्याचा विचार करता झाडाझडती ही सुद्धा माझ्या दृष्टीने आंबेडकरी कांदंबरी आहे मात्र आपण ती धरणग्रस्ताची व्यथा समजून वाचतो. शेतकऱ्याची व्यथा ही आजच्या कथा कांदंबर्यांची संकल्पना असते मात्र या शेतीमातीत काम करणारा शेतकरी किंवा शेतमजूर हा दलित

किंवा आंबेडकरी समाजाचा घटक असतो त्यामुळे शेतकऱ्यांच्या व्यथा सोबत एकत्रितपणे त्या समाजाची व्यथा आणि कथा मांडण्यात आपण कूचराई का करतो? हा मला न कळलेला प्रश्न आहे. वर्तमान काळातील जीवनमानाच्या अनुषंगाने अनेक घटना ह्या जातीय चौकटीशी आणि डॉक्टर बाबासाहेब आंबेडकर या विचाराशी आणि व्यक्तीशी जोडलेले आहेत. याचे उत्तम उदाहरण पहायचे झाल्यास मध्यंतरी दक्षिणात्य भागातील आलेला एक चित्रपट जय भीम होय. संपूर्ण चित्रपटात फक्त एकदा बाबासाहेब क्यू नही है? या वाक्यात साहेबांचा उल्लेख होतो मात्र पूर्ण चित्रपटात कुठेही बाबासाहेब दिसत नाहीत मात्र संपूर्ण चित्रपट पाहताना आपण आंबेडकरी कथा वाचत आहोत याची जाणीव होते याच प्रभावी जाणीवची कथा आणि काढंबरी मराठी मधून आली पाहिजे आंबेडकरी समाज जीवनातील अनुभवाची भावनात्मक शब्दांकित करत असताना तिच्या अनेक पातळ्यांवर अविष्कार करण्याची जबाबदारी वर्तमान काळातील लेखकांवर आहे. अनेकदा दलित साहित्याचा चेहरा रामायणातील शुंबक आणि महाभारतातील एकलव्य यांचा चेहरा घेऊन आलेला असतो. जर आपण या महाकाव्यांना सत्य मनात नसलो तर या कथांपासून आंबेडकरी किंवा दलित साहित्याला बाजूला घेऊन जाण्याची गरज आहे. अन्याय अत्याचाराचा पाढा वाचण्यापेक्षा आपल्याला या संकल्पनाच्या पुढे निघून आंबेडकरी साहित्यातील क्रांतीची जाणीव जाणीवपूर्वक वैशिक संकल्पनेची आणि वैशिक परिवर्तनाशी जोडावी लागेल असे मला वाटते. वरील बाबी वर चिंतन केल्यानंतर साहित्यिक म्हणून किरण डोंगरदिवे आंबेडकरी जाणिवेचा जबाबदारीतून कथालेखन आणि काढंबरी लेखन का करत नाही? असा प्रश्न माझ्या एखाद्या हितेशी मित्राला जरूर पडू शकतो मात्र मी स्वतः कथाकार किंवा काढंबरी कारण असल्याने मी त्यांची अपेक्षा आजवर पूर्ण करू शकलो नाही मात्र ती भविष्यात एखादे वेळी पूर्ण होऊ शकते मात्र यावेळी या सभागृहात असणारे कथाकार आणि काढंबरीकार ज्यात आम्ही ज्याच्या मार्गदर्शक तत्वाने लिखाण करतो त्या डॉक्टर यशवंत मनोहरांपासून, या सत्रात आपण ज्यांचे विचार ऐकतो आहोत ते प्रसंगीत गायकवाड याशिवाय या संमेलनाच्या आयोजक विजयालक्ष्मी वानखेडे आणि नव्या पिंडीतील दिलासा दर्शक कथाकार विशाल इंगोले, संदीप गवई ह्या सर्वांनी बाबासाहेबांचा विचार आणि संविधानाचे तत्व आपल्या कथा काढंबज्यातून सजगपणे आणि सूचकपणे चित्रित करावे एवढी अपेक्षा व्यक्त करतो.

आयटी क्षेत्रातील तळणांचे भवितव्य..!

आधुनिक केसरी

गेले काही दिवस 'जॉब करत ले ऑफ' या शब्दांना बन्याच ठिकाणी वाचनात आले. या शब्दांना लागून असलेले लेख वाचले की, निःशब्द व्हायला होत आहे. कारण अलीकडच्या दोन - तीन महिन्यांच्या काळात अनेक नामांकित कंपन्यांनी कुठलेही कारण न देता कर्मचाऱ्यांची केलेली कपात. कर्मचाऱ्यांची इतक्या मोठ्या संख्येने झालेली कपात व तेही इतक्या मोठ्या नामांकित कंपन्यांमधून. बन्यापैकी लिस्टेंड, स्टेबल असलेल्या कंपन्यांच्या माध्यमातून जर अश्या प्रकारे कर्मचाऱ्यांची कपात होत असेल तर छोटछोट्या कंपन्यांच्या धरतीवर असणारी अवस्था किंती वाईट असेल यांची कल्पना करवत नाही.

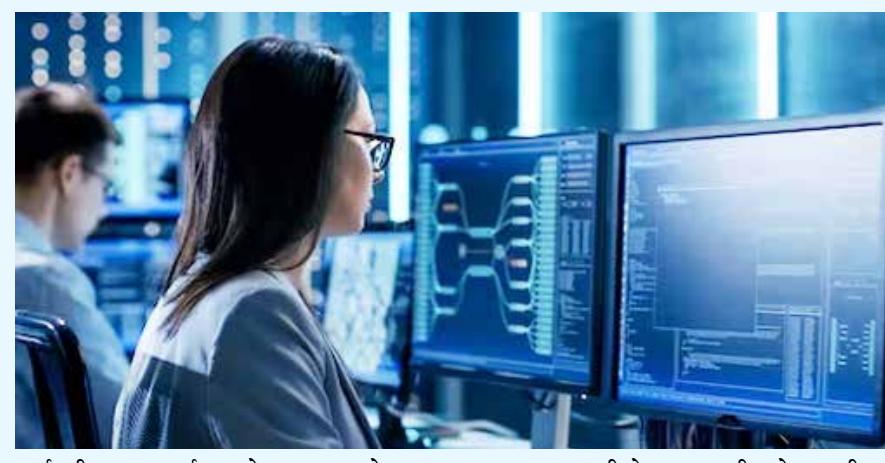
अल्फाबेट (Alphabet) ने १२ हजार कर्मचाऱ्यांना कामावरून काढून टाकले. गुगलची मूळ कंपनी अल्फाबेटने कर्मचाऱ्यांच्या रेजेम्प्ले कामगिरी खालावत असल्याचे कारण देत है कर्मचारी काढण्यात आले. या जागतिक आर्थिक मंदीच्या काळात मोठ्या प्रमाणावर कर्मचारी कपात करणारी अमेझॉन, फेसबुकनंतर गुगल ही सवांत मोठी तंत्रज्ञान कंपनी आहे. गूगलने नवीन कामगिरी व्यवस्थापन प्रणाली योजना लागू केली आहे. या वर्षीच्या सुरुवातीला ज्यांची कामगिरी कमकुवत आहे अशा हजारो कर्मचाऱ्यांची निवड करण्यात त्याच्या व्यवस्थापकाल मदत होईल. गूगल व्यवस्थापक त्यांना बोनस किंवा स्टॉक अनुदान देण्यापासून रोखण्यासाठी याचा वापर करू शकतात. या सोबतच मिळालेल्या माहितीनुसार जानेवारी महिन्यात मायक्रोसॉफ्ट या तंत्रज्ञान कंफनीनेही १०,००० कर्मचारी कपात केली होती. अमेझॉननेही ८८,००० तर फेसबुकने ११,००० कर्मचाऱ्यांची कपात केली आहे. भारतासह जगभरात जानेवारी महिना रोजगाराच्या दृष्टीने वाईट ठरला आं आणि आता फेब्रुवारी महिन्यातही कामगार कपातीचे हे सावट कायम आहे. जगभरातील अनेक देशांवर मंदीचे) सावट दिसून येत आहे, ज्याचे गंभीर परिणाम कर्मचाऱ्यांना भोगावे लागत आहेत. जानेवारीमध्ये दररोज सरासरी ३,००० लोकांनी टेक कंपन्यांमधील (Tech Companies) आपल्या नोकच्या गमावल्या आहेत. यामुळे जागतिक आर्थिक संकट आणि मंदीच्या चितेमध्ये नोकरकपातीचा वेग

वाढण्याची शक्यता आहे. जानेवारी महिन्यात १६६ टेक कंपन्यांनी ६५,००० हून अधिक कर्मचाऱ्यांना कामावरून काढल्याची माहिती मिळत आहे. मायक्रोसॉफ्टनेही काही दिवसांपूर्वी १०,००० लोकांना नोकरीवरून काढून टाकण्याबाबत भाष्य केले होते. तर Amazon ने देखील १८,००० लोकांना काढून टाकण्याची घोषणा केली आहे. यापैकी १०००

कर्मचारी भारतात कार्यरत आहेत. २०२२ मध्ये, एक हजाराहून अधिक कंपन्यांनी १,५४,३३६ लोकांना कामावरून काढून टाकले आहे. शेरअरचॅटने एकूण कर्मचाऱ्यापैकी २० टक्के म्हणजेच ५०० लोकांना बाहेरचा रस्ता दाखवण्याची योजना आखली आहे. विप्रेने खराब कामगिरीमुळे ४०० कर्मचाऱ्यांना काढून टाकले आहे. तर सायबर सिक्युरिटी कंपनी Sophos

ने भारतात ४५० लोकांना कामावरून काढून टाकण्याची योजना जाहीर केली आहे. तर लिंकडीन (LinkedIn) ने लेओफची योजना मांडली आहे. भारतात, एंड-टू-एंड डिजिटल हेल्थकेअर प्लॉटफॉर्म MediBuddy ने आपल्या ८ टक्के कर्मचारी किंवा सुमारे २०० लोकांना कामावरून काढून घेण्यात आले आहे. यातीले २५ टक्के कर्मचारी

काढून टाकण्याची योजना आखली आहे. जगातील आर्थिक मंदीचा परिणाम तंत्रज्ञान कंपन्यांवर दिसून येत आहे. ॲमेझॉन, द्विटर, फ्लिपकार्ट, फेसबुक, विप्रो, सिस्को यांसारख्या कंपन्यांनी कर्मचाऱ्याना काढून टाकण्याचा निर्णय घेतला आहे. ॲक्टिव्हिस्ट हेज फंडांनी बाजारातील प्रतिकूल व्यावसायिक परिस्थिती आणि खर्चांत कपात करण्यासाठी

वेड लागले

मी एक कवयित्री मान
मज शब्दांनी लाभला
काव्यरुपी हृदयात
घर करून बसला...१
अलगद टिपताना
मन रांजण मोकळा
अंतरंग उलगडे
नित्य आगळा वेगळा...२
सत्य वाटचाली माझे
हाती लेखणीचे शस्त्र
परखुड बोलताना
तेच अन्यायोल अस्त्र...३
काव्य रचण्याचा गोड
नित्य जडलाय छंद
जीवनाच्या प्रवासात
झाले त्यातच बेघुंद...४
वेड लागले मनाला
कसे सावरुविचार
अलवार यानावर
घेऊंजीवन आकार...५
वृत्त अलंकार मात्र
फुलवण्या शब्द मळा
भाव भावना रितणा
हवा संगतीला गळा...६
सौ. प्रतिमा अरुण काळे
निगडी प्राधिकरण पुणे

म्हसोबा

एक दगुड दगुड
वृत्ता आड जागावरं
आनं उचली त्यालेरे।
त्याले लाया वं सेंदूर
काळा काळा दगुड तो
त्यानं नशीब खुलनं
रंग त्याले सेंदुना
नाव दिंथं म्हसोबानं
पुजा व्हये रोत त्यानी
भेटे रोजनं नाराल
म्हसे कोंबडं बकरं।
लिंबू मिरवी कोहळं
म्हने येस तो आंगमा
म्हने भलता जागृत
कशा शे देव तुम्हना
त्यानापेक्षा बरं भूत
अरे कसाले पाहिजे
तुम्हा देवले त्या बळी
विना तोंड ना तो देव
कशा ओढसरे नवी
अशा म्हसोबा विसोबा
सम्भ शेरे भो थोतंड
नको नको पुजू याले
नाही बाबा तुरेंचं
नको दखाडु निवत
नको जोडू याले हात
काम भलं तुहू तुहू
कर संकटवं मात
कर इचार पोटना
कर कर बाबा काम
काम मारे पाहू तुहू
काशीविश्व, चारिधाम
कवी: मनिष आहिरे
7588069679 स्टाणा
नाशिक

मराठी बाणा

माझ्या मराठीची तुम्हा काय सांगू महती
दुम्हुभला नगरा गांधाळली माझी माय माती ॥
रास चांदण्यांची जशी निखळते आकाशी
सूर न भतारांगणी उधळीत गाते लता तशी ॥
ज्ञान संगे ज्ञानदेव तुकोबाची अभंगवाणी
ग्रंथराज दासबोध रामदासाची विनवणी ॥
नामानामात नामदेव एकनाथ म्हणे भागवती
जनाबाई भारुडाला मुक्ताई सखी सोबती ॥
लोकांत जसे लोकमान्य गरीबांचे शाहू महाराज
रथतेवर छत्र तथाचे छत्रपती शिवाजी महाराज ॥
वि. स., व. पु., विंदा आणि कुसु
बहिणा अनंशांतासंगे साहित्याचा शालू नेसू ॥
मराठी लिहा, वाचा, बोला आणि शिका,
संस्कृतीच्या पाऊलखुणा ऊजळून टाका ॥
माझ्या मराठीचा बाणा ध्यानी ठेवून चाला
मनोमनी ध्यास जपा नित्य नवा बोलबाला ॥
...@प्रदीप बडदे, नवी मुंबई.

॥ माझी माय ॥

ती माझी होती माय, माझी आई । आम्ही सारे म्हणायचो तिला बाई ।
सासरचं नाव होतं सारजाबाई । मारेचं नाव होतं जिजाबाई ।
तीन इसा म्हणजे होतात साठ । एवढंच होतं तिचं गणित पाठ ।
बाकी काला अक्षर भैस बराबर । पण होता तिचा विवेक सारासार ।
रोजचं खुरपणी सोंगणीची कामं होती । पण गरीबी तिची पाठ सोडत नक्ती ।
रोजच कोंडंयाचा मांडा करीत होती । तेव्हा हातातोंडाची गांठ पडत होती ।
आम्ही सात भावांडे हा तिचा विंगुवा । मंगळसुत्र सोडून बाकी गळा मोकळा ।
डोऱ्वर पदर, कपाळावर कुंकू मोरं । बाई नाही बोलायची करीच खोटें ।
बैलद्दार, सोनानांमातलकान विकलं । नशीबाचा भोग समजून सारे सोसलं ।
जवा आम्ही सगळे शिकून साहेब झाले । तवा तिच्या चेहर्यावाही हासूदिसले ।
तेव्हा तिला वाटलं सुखाचे दिवस आले । आहाला समाधान झाले भरून पावले ।
रचना : आहेरवा.र.
नासिक 9958782972

गेल्यावर बैल..

गेल्यावर बैल
केला मग झोपा
भांड्याविना खेपा
पाण्यासाठी..
हाताच्या काकणां
आरसा कशला ?
कोरड घशला
जलाठायी..
सोसल्या बिगर
हातोंडीचे घाव
दगडाचा देव
होत नसे..

एकट्या हाताने
वाजते न टाळी
एकाचीच टाळी
होत नसे..
खाईन तुपाशी
अन्यथा उपाशी
पुतात सरशी
लव्हाळ्याची..
पेटल्या आगीत
तेलास ओतणे
आढीचे नासणे
एकामुळे..!!

शेवटची भेट घेऊ
कोणाची नाही वाटत
आपलस
चालत निघाले
स्पशानात
पण पावसाने केला घात
सरण हिव्हावे ते ओते
आग लावायाची
नसावे ना जवळ कोणी
मझा भासे माझीच मन
मला खात जाये जगणे
तर कठीण आता वाटे

मरने पण तेवढे नाही
सोपे मरण भेटेल का
भला कोठे
सांगा तरी कोणी असे
पेठे देऊनी मी पैसा
अडका घेऊनी सुखाचे
असे मरण
क्षणांत शवाश द्यावा
सोडून
मागंन पाहावे एकदा
वळून
कु. कविता
चव्हाणा, जळगाव.

शेवटची भेट

खटक तुळ्याकडे वेळ नाही का?

तू लहान असताना आमच्या शिवाय
राहत नवहातास खटकायत तुला
काय झाले रे..? आमची आठवण
येत नाही का तुला असा, कसा
विसरलास आईबाबाला खरच
तुळ्याकडे थोडाही वेळ नाही का..?
की, मुळात वेळ काढत नाही
तुळी आठवण येते रे लेकरा
डोऱ्यातून वाहतात अशूंच्या धारा
आज येशील, उद्या येशील म्हणून

दरोज आम्ही वाट बघत असतो
तुळा पत्ताच लागत नाही खटकायत
तुळी काळजी असतो मनात
आम्ही आहोत तुळे जन्मदोते
असा, कसा विसरलन गेलास
झोप येत नाही रे डोऱ्याला
डोळे लाग रे तुळ्या वाटेला
सौ. संगीता संतोष ठलाल
मु. कुरखेडा जि. गडचिरोली
७८२१८१६४५

सुख...

सुर्योदय, सुर्यास्त, निसर्ग अनुभवण म्हणजे सुख.....
पहाटे धुक्यात हरवलेली वाट पहाण म्हणजे सुख....
कळी उमलताना आपण तिला पहाण म्हणजे सुख....
पक्ष्यांचा किलबिलाट जवळून ऐकायला मिळण
म्हणजे सुख... लहान मुलांशी भान हरपून खेळण
म्हणजे सुख... घरात काहीही खेळ नसताना त्यांच्याशी
तासनतास गण्या मारणे म्हणजे सुख....
अचानक एखाद्या मैत्रीणीची भेट होणं म्हणजे सुख
तिने फक्त आपल्यासाठी काढलेला वेळ म्हणजे
सुख... न मागता एखाद्याला दिलेला मदतीचा हात
म्हणजे सुख... न मागता अचानक मिळालेली
एखादी छोटीशी भेट म्हणजे सुख.....
वृद्धांचा सहवास आणि शब्दांचा आधार म्हणजे
सुख..... सुख सुख म्हणजे नेमके काय असते,
आगदी साध्या साध्या गोष्टी त सुध्दा ते
दडलेले असते.

@ पल्लवी नाईक

नायी

प्रेम दया माया स्नेह
सदा वसे जिच्या
ठायी,
रुख साक्षात देवीचे
असो कोणतीही बाई
मायबाप भाऊराया
जाई साडून घरटं,
सासू सासरा नणद
मानी सार्यांना
आपेट.
लेकरांची गर्द छाया
नवर्यांची होई माया,
घरी आलेला अतिथी
कधी भुक्तेला न जाया.

दिले निसर्गाने जिला
निर्मितीचे वरदान,
तिचा जगती सर्वत्र
द्वावा सदैव सन्मान.
देई दुजाला सुवास
नारी पवित्र चंदन,
सुखीहोवो जिंगे तिचे
हेच हृदयी स्पॅदन !

खुशाल गुल्हाने,
वरदा, गांकुल
कॉलनी, साईनगर,
अमरावती
9403019795

तुफोबा आळवला न्हणून...

माणूस मेल्याची बातमी
एक माणूस
माणसांनाच सांगत आला
माणसं मेलेल्या माणसाचा
धर्म शोधू लागली
आणि माणसांची
धावपल सुरु झाली
त्याचा धर्म शोधण्यात
माणसांची गर्दी दंग झाली
तेवढगात
माणसातल्या लांडग्यांनी
निवडणूका घेतल्या
माणसातील लांडगे सतते आले
आणि त्यांनीच मग
मेलला माणूस
अर्धा पुरला
अर्धा जाळला
माणसं ही समाधानी झाली
बोटावर लागलेली शाई
आता आमच्याच धर्मच्या रांगाची
असावी म्हणून माणसं भोडतील

धर्माच्या भानगडीत
पोटाची भूकसुदा
हिरवी भगवी होईल
कुणी कुणाला अंधारक्षत म्हणेल
तर कुणी कुणाला सेक्युलर म्हणेल
हातात असणाऱ्या मोबाईलवर
उत्त्या माणुसकीला घोडा लावला
जातोय पसायदान लिहिणारा
झानेश्वर वागेश्वरच्या सावलीत
झाकला गेला
धर्माच्या रक्षणासाठी वारकरी
धारकरी झालेला दिसला
मला तुकोबाची आठवण झाली
आणि मी माणसाची कविता
लिहिली

दंगलकार नितीन चंदनशिवे
मु.पो.कवठेमहांकाळ.
जि.सांगली
7020909521

शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या ही दाद्यायी आपत्ती : अमर हबीब

गोटखिंडीतील व्याख्यानमालेत विचार यज्ञास प्रारंभ

आधुनिक केसरी न्यूज

इस्लामपूर : स्वातंत्र्यानंतर साडेचार लाख शेतकऱ्यांनी देशात आम्हला केल्या हे आपल्या कुप्रीप्रधान देशाचे दुर्दैव आहे. कोणत्याही आयोजितेक्षा शेतकऱ्यांच्या आत्महत्येची संख्या जास्त आहे. शेतकऱ्यांच्या प्रश्नर मीडिया मधूनही कारणमीमांस केली जात नाही. देश स्वातंत्र्य झाला पण शेतकरी स्वातंत्र्य झाला नाही, ही कोर्कांतिका आहे असे मत किसानपुत्र अंदेलानाचे नेते अमर हबीब यांनी 'इडा पिडा टडो बोलीच राज्य येवो' या विषयावर बोलताना व्यक्त केले. गोटखिंडी तालुका वाळवा येथील चला गाव घडवूया चळवळी अंतर्गत, साद माणुसकीची या सेवाभावी संस्थेमार्फत आयोजित व्याख्यानमालेतील प्रथम पुष्प गुंफताना ते बोलत होते. स्वागत व प्रासादिका प्रा. डॉ. संजय योरात यांनी केले. यावेळी शेतकरी संघनेचे नेते रघुनाथ दादा पाटील, गोटखिंडीच्या सरपंच दिपाली दिलोप पाटील, येडेनिपासीचे आनंदराव पाटील, कामरीचे सरपंच रणजीत पाटील यांच्यासाठे, पंचक्रोशीतील रसिक श्रेते मोठ्या संघेने उपस्थित होते. अमर हबीब म्हणाते, स्वातंत्र्य लढऱ्यामध्ये अनेक शेतकऱ्यांच्या मुलांनी बलिदान दिले. ज्यावेळी शेतकरी लढऱ्यात उतरले त्याचेवेळी ती लोक चळवळ बनली. गांधींनी स्वातंत्र्य लढऱ्याची बांधनी केली व शेतकरी त्यामध्ये उतरला व देश स्वातंत्र्य झाला. पण शेतकरी स्वातंत्र्य नाही झाला. ज्याच्या नावावर सातवारा आहे, तो शेतकरी नव्हे तर ज्याच्या उत्पन्नाचे मुख्य साधन शेती आहे, तो शेतकरी आहे. शेतकऱ्यांनी शेती उत्पादनात आधकर कलागत नाही पण याचा

फायदा शेतकऱ्यांच्या ऐवजी मोळ्या नोकरदार व बुढांयांनी घेतला आहे. काळा पैसा पांडरा कण्यासाठी भ्रष्ट लोकांनी शेतेचा उपयोग केला आहे. ९९ टक्के शेतकऱ्यांचे उत्पन्न आयकर मर्यादेपेता कमी आहे. इंग्रजांच्या काळात व सध्याही शेतकऱ्यांच्यावर कायद्याने बंधन घालती असून सर्वत्र लुटीचा अवलंब केला जात आहे. शेतकऱ्यांच्या मुलांनीच शिकून मोठे होऊन शेतकऱ्यांचे प्रश्न सोडवावेत अशी अपेक्षा त्यांनी व्यक्त केली. सूत्रसंचालन बाबासाहेब तिकिले यांनी तर आभार रमेश कांबळे यांनी मानले. व्याख्यानाला गावकरी मोळ्या संघेने उपस्थित होते.

भौतिक संपत्तीपेक्षा बौद्धिक संपदा वाढवावी : प्राचार्य डॉ. बेटकर

दयानंद महाविद्यालयात 'आयपीआर' वर कार्यशाळा

आधुनिक केसरी न्यूज

लातूर : बैंकरील बचत रक्कम, सोने, मालकीचे घर, भत्ती मोठी गाडी ही सारे दृश्य भौतिक संपत्ती आहे. याशिवाय आणखी ही वेगळी संपत्ती आहे, पण ती न दिसणारी म्हणाऱ्ये बौद्धिक संपत्ती असून, विद्यार्थींचे संसोधकांनी ती पेटेट, कार्पोरेइंट अधिकार, ड्रेडमार्क अशा स्वरूपात वाढवावी, असे आवाहन औसा येथील श्री कुमार स्वामी महाविद्यालयाचे प्राचार्य डॉ. एम.एम.बेटकर यांनी केले. येथील दयानंद वाणिज्य महाविद्यालयाच्या अंतर्गत हमी कक्ष (आयक्यूएस्सी) अंतर्गत बौद्धिक संपदा हक्क (आयपीआर) या विषयावर एक दिवशी कायद्याशाळेचे आयोजन करण्यात आले होते. यावेळी ते प्रमुख पाहुणे महणून बोलत होते. अध्यक्षस्थानी महाविद्यालयाचे प्रभारी प्राचार्य डॉ. राजाराम पवार होते. व्यापारीठावर आयक्यूएस्सी समन्वयक डॉ. वालाजी कांबळे उपस्थित होते. प्राचार्य डॉ. बेटकर यांनी पुढे बोलताना बौद्धिक संपदेचे त्यांनी सात प्रकार सांगितले. त्यामध्ये पेटेट, कॉर्पोरेइंट

बंसल क्लासेस आयोजित टॅलेंट सर्च परीक्षेत साठ हजारांपेक्षा जास्त विद्यार्थ्यांचा सहभाग

आधुनिक केसरी न्यूज

छत्रपती संभाजीनगर : देशभारीतील विद्यार्थ्यांमध्ये लोकप्रिय असण्याचा राष्ट्रविषयता बंसल क्लासेस आयोजित टॅलेंट सर्च परीक्षेत मध्ये आता पर्यंत तब्बल साठ हजारपेक्षा जास्त विद्यार्थ्यांनी सहभाग नंदिवला आहे. बंसल क्लासेस महाराष्ट्राचे मुख्य प्रवरक चंद्रुलालजी विद्यार्थी सर यांच्या मार्गदर्शनाखाली छत्रपती शिवाजी महाराज यांच्या जयंती निमित बंसल क्लासेस तर्फे ४ थी ते ९ वीच्या विद्यार्थ्यांसाठी दोन टप्प्यांमध्ये टॅलेंट सर्च या परीक्षेचे आयोजन करण्यात आले होते. पहिल्या टप्प्यात ४ थी, ५ वी आणि ६ वीच्या विद्यार्थ्यांसाठी दि. 25 फेब्रुवारी 2023 रोजी तर उर्वरीत ७वी, ८वी आणि ९ वीच्या विद्यार्थ्यांसाठी दि. 26 फेब्रुवारी 2023 रोजी बंसल क्लासेसच्या

महाराष्ट्रातील सर्वच शाखांवर टॅलेंट सर्च या परीक्षेचे आयोजन करण्यात आले होते. महाराष्ट्रातील विविध शाखांमधील एकूण 60 हजार पेक्षा जास्त विद्यार्थ्यांनी ही परीक्षा दिली आहे. टॅलेंट सर्च परीक्षेतील विजेत्या विद्यार्थ्यांसाठी १.५ करोड रुपयांची शैक्षणिक शिवरुती आणि ३१ लाख रुपयांची रोख परिसंकेतिक ठेवण्यात आली आहेत. विद्यार्थ्यांना अभ्यासानी गोडी लागावी आणि त्यांच्यातील आत्मविश्वास उंचावा यासाठी बंसल क्लासेस तर्फे नियमीतपणे विद्यार्थ्यांसाठी विविध उपक्रम वर्षभर निश्चिक राबविले जातात. छत्रपती शिवाजी महाराज यांच्या जयंती निमित विद्यार्थ्यांसाठी टॅलेंट सर्च परीक्षेसाठी बंसल क्लासेसच्या 1 हजार 500 पेक्षा जास्त कर्मचाऱ्यांनी अथक परिश्रम घेऊन या परीक्षेचे यशस्वी आयोजन केले आहे.

मिटमिटा येथील श्री स्वामी समर्थ केंद्राच्या जागेचा लोकार्पण सोहळा उत्साहात

आधुनिक केसरी न्यूज

दौलताबाद : मिटमिटा येथे अखिल भारतीय श्री गुरुकुल पिठाधिश श्री गुरुमाझली यांच्या कृपाशीर्वादाने आणि गुरुपुत्र दादासाहेब बोरे यांच्या प्रेरणेने व अशीर्वादाने देवीरी वळी, मिटमिटा येथाल श्री स्वामी समर्थ नगर या दोन एकर जगेमधील एका भागात 1906 चौरस फूट जागेचा प्लॉट श्री गणेश लोखंडे व कृष्णाचा कदम यांनी श्रीवार्षी समर्थ केंद्र उभारणीसाठी दानशर नागरिक श्री गणेश लोखंडे व कृष्णाचा कदम यांनी श्रीवार्षी समर्थ केंद्र माराठावाडा प्रतिनिधी विलासगव देशमुख, रामकृष्ण मराठे, विलासगव देशमुख, मिटमिटा येथिल प्रांशिवाजी गायकवाड , अंतुल इंगले आदीनी मार्गदर्शन केले. कार्यक्रम यशस्वीतेसाठी श्री रविंद्र निळ, भाऊसाहेब सोनवणे, निलेश जाधव, मनोज मते आदीनी विशेष परिश्रम घेतले. या लोकार्पण सोहळ्यासाठी परिसरातील सर्व सेवकरी महिला भागिनी व नागरिक मोळ्या संघेने उपस्थित होते. या कार्यक्रमाचे क्रांतिकारक शेवट सर्व यांनी केले तर सूत्रसंचालन

सांग बाबा दर पाच वर्षांनी भ्रष्ट नेत्याला पाडशील का ? लायन्स क्लब ऑफ छत्रपती संभाजीनगरचे कविसंमेलन

आधुनिक केसरी न्यूज

वैष्णव यांनी पाहुण्यांचा परिचय करून दिला. या कार्यक्रमात शहरातील हवीब भंडारे, रिसिक देशमुख, उत्तम बाविस्कर, माधुरी चौधरी, ज्योती सोनवणे, उत्तम अंभोरे यांचा साहित्यिक योगदानासाठी सकारात आला. समाधान इंगले यांच्या सदाबहार सुरक्षातानात कवि राजा धर्माधिकारी यांची स्वर्गांमंदी मले कानी गांधी बाबा दिसले.. अन माहाकडे देहानसन्या गुद्दांड हासले ही कविता तर नरसिंग इंगले यांची कविता दर पाच वर्षाला त्यांच्या प्रॅपरटीचा हिशेब घेण्यात आला. या कार्यक्रमात श्री विलासगव देशमुख यांची कविता दर पाच वर्षांनी भ्रष्ट नेत्याला पाडशिल का रिसिकांची दाद घेऊन गेली. माधुरी चौधरी यांची तब बाप समझामे आता है या कवितेने श्रोते भावनिक झालेला. ललीत अधने यांच्या पंचलेल्या आयुष्याची चलवळ मोठी झाली बघ विद्रोहीचे बिगुल है यांची ठारी वाजत आहे तर राज रणधीर यांची गळाल विष्णु सुरासे यांच्या विनोदी कविता धनंजय गळाले व समाधान इंगले यांनी सादर केलेल्या गेय कवितांनी रिसिकांना मंत्रपुढ केले.

प्रिंटिंग प्रेस संघटनेच्या वतीने 'जागतिक मुद्रण दिन' साजरा

आधुनिक केसरी न्यूज

छत्रपती संभाजीनगर : मराठवाडा महसूल प्रबोधनी हाऊल (अमरप्रित सिंगल चौक, जालना रोड) येथे २४ फेब्रुवारी २०२३ रोजी जागतिक मुद्रण दिन' व मुद्रण कलेचे जेनक जोहान्स गुटनवर्मा यांची राहुल अग्रवाल (शागुन कार्डस) उस्मान खान (मा. उपाध्यक्ष, औरंगाबाद मुद्रक संघ) कार्यक्रमाचे प्रमुख पाहुणे राहुल अग्रवाल (शागुन कार्डस) जावेद मिश्र बेग, (सचिव-लॉ ॲण्ड राईट्स् कॉन्सल ऑफ इंडिया,

महाराष्ट्र राज्य) उपस्थिती होते. यावेळी प्रिंटिंग प्रेस संघटना, औरंगाबाद यांच्या वतीने प्रेसवाले यांचे गुणवंत पाल्यांनाचा व आतंरराष्ट्रीय खेळाडू उदय मध्येक व संघटनाच्या वतीने सकार करण्यात आला. तसेच 'मुद्रक रल्पुस्कार' म्हणून अक्षदा ॲडसूचे रामेश्वर सराठे यांना दिला गेला.

यावेळी प्रिंटिंग प्रेस संघटनाचे जिल्हा अध्यक्ष संजय फटाकडे, राजकुमार कपुरे, प्रविण आडके, संतोष बनकर, मो. रफिक, सुरेन्द्र बलदवा, सम्यद जावीद, मंगेश मुळे, सुनिल उबादे, संजय नरवडे, अजिज खान, अमरद खान, ज्ञानेश्वर थोरात, कैलास दरक, असद खान, विष्णु अनिल पाढळकर, किशोर कपाडिया, व्यंकटशंति तिवारी, रामेश्वर सराटे, ज्ञानेश्वर कोळेकर, वंसत साठे, बालाजी टाक, अशोक मधेकर, वाळ्यांग क्लिंटन, प्रविण खोडे, शेख वसीम, डि. एन भंडे, डॉ. एम. वाघ, नवनाथ कोतकर, जावेद खान, रवि तांदळे, सोमीनाथ चव्हाण, सतिश पाडसवान, शैलेश वाघ, प्रवीण बंग, कैलास माळी, मनोज काथार, जुवेर खान, अमोल चिंचोळे, माझली नवले, नितीन वाहूळ, नदीम शेख, गणेश मोटे, नाईक साहेब, शेख तज्ज्वल, मोश चव्हाण, उमेश काथार, योशेश बन्सवाल व संघटनेचे असर्खं प्रिंटिंग प्रेस संघटना सदस्य व इतर मान्यवर उपस्थिती होते.

बदलत्या वातावरणामुळे आजार वाढले

आधुनिक केसरी न्यूज

छत्रपती संभाजीनगर : प्राचीन काळी गावातील व्यक्ती व महिला पहाटे उठत असत, त्यांचे खान पान व्यवस्थित व वेळेवर असे, ते अंग मेहनत करीत असत आज मात्र उलट रिस्ती आहे. जीवन शैली बदलली, वातावरण बदलले व व्यासने वाढली त्यामुळे आजार वाढले, आजच्या नागरिकानी व्यासन विकारापासून दूर राहून, खान पान व्यवस्थित ठेवल्यास व योगासन, प्राणायाम व व्यायाम केल्यास आजार अशा व्यक्तिपासून दूर राहील असे वक्तव्य गोदावधाम सरला वेटचे पिठारिशा महंत रामगिरी महाराज यांनी रविवार (ता. २६) रोजी

बाल रुग्णालय लोकार्पण समारंभात केले. या प्रसंगी आ.र.मेश पा. बोर्नारे, उपजिल्हाप्रमुख संजय निकम, तालुका प्रमुख सचिन वाणी, अजय पा. चिकटगांवकर व सेवानिवृत्त गर्तशिक्षण अधिकारी धोंडीरामसिंह राजपूत यांनी प्रमुख उपस्थिती होती. डॉ. शुभम बावचे, अतुल गोरसे, भाऊसाहेब बावचे, जगन्नाथ बावचे, डॉ. श्रीराम मोरे, डॉ. क्रुजुगा बावचे यांनी उपस्थितीचे स्वागत केले. हभप अरुण महाराज, हभप रामभाऊ महाराज, वैद्यकीय अधीक्षक डॉ. आशिष पाटणी, डॉ. वी.वी.शिंदे, डॉ. सोनवणे, डॉ. ईश्वर अग्रवाल, डॉ. संदीप महस्के यांनी सहभाग नोंदविला अमोल बावचे, रावसाहेब मोरे यांनी परिश्रम घेतले. सूत्र संचलन डॉ. डॉ. ठाकूर तर आभार डॉ. शुभम बावचे यांनी मानले.

दस्तापूर येथे पौष्टिक तृणधान्यविषयी मार्गदर्शन

आधुनिक केसरी न्यूज

सोयगाव : तालुक्यातील मौजे दस्तापूर येथे पौष्टिक तृणधान्य कार्यक्रमाचे आयोजन करण्यात आलेले होते. आज दि. 26/02/2023 रोजी जयश्री वाघ कृषि सहाय्यक यांचे कडून जागीरी पिकाचे आहारातील महत्त्व तसेच फायदे याविषयी संखोल असे मार्गदर्शन करण्यात आले यात प्रामुख्याने ज्ञारीत असलेल्या तंत्रमय पदार्थ, थायमिन,

रायबोफलोवीन, फॉलिक असिड, कैल्सीयम यांचे महत्त्व सांगण्यात आले. तसेच ज्वारी पिकाचे आहारात असलेले अन्यसाधारण असे महत्त्व सांगून होणारे फायदे यात प्रामुख्याने हव्यविकार, स्थुलता कमी होणे, संधिवात कमी होणे तसेच गर्भवती महिलांसाठी आवश्यक किंव्हा व ए.एस.महाजन तालुका तंत्रज्ञान व्यवस्थापक सोयगाव यांनी मार्गदर्शन केले सदरील कार्यक्रमात गावाचे सरपंच, उपसरपंच, प्रगतीशील शेतकरी व गावातील ग्रामस्त उपस्थित होते.

समृद्धी ट्रॅक्टरचा लकी ड्रॉ उत्साहात संपन्न

आधुनिक केसरी न्यूज

पंढरपूर : पंढरपूर, मंगळवेदा, सांगोला तालुक्यात अग्रगण्य शोरुम समृद्धी ट्रॅक्टर्सच्या वतीने ७ ऑक्टोबर ते ३१ ऑक्टोबर या दरम्यान आयोजित 'सोनालीका ट्रॅक्टर खरेदी' करा आणि सोने जिंकण्याची संधी मिळवा' लकी ड्रॉतील विजेत्या शेतकऱ्यांना प्रत्येकी ५ ग्रॅम सोन्याचे वाटप करण्यात आले आहे. यातील विजेते शेतकऱ्यांची नावे पुढीलप्रमाणे आहेत, कृष्णा परमेशवर डांगे, कौशल्या बवन रोकडे, संदीप संजीव सुरवरे, धनाजी गोरख शेवडे, शरद भिकु वाघमरे, नौशाद इवाहिम मुजावर, दत्तात्रय शंकर खडरे. 'सोनालीका ट्रॅक्टर खरेदी' करा आणि

सोने जिंकण्याची संधी मिळवा' ही लकी ड्रॉ योजना समृद्धी ट्रॅक्टर्सकडून विविध सण उत्सवांच्या निमित्ताने आयोजित करण्यात येत असते. दिवाळी काळात ७ ऑक्टोबर ते ३१ ऑक्टोबर दरम्यान हा लकी ड्रॉ आयोजित करण्यात आला होता. या लकी ड्रॉ मध्ये अनेक शेतकरी सहभागी डाले होते. यातून विजेते शेतकरी आता सोन्याचे मानकरी डाले आहेत. फेब्रुवारी महिन्यात देखील १ फेब्रुवारी ते २८ फेब्रुवारी दरम्यान शिवरयंत्री निमित्त या लकी ड्रॉ आयोजन करण्यात आले आहे. या लकी ड्रॉ मध्ये ५ ग्रॅम, ३ ग्रॅम आणि २ ग्रॅम या प्रमाणे विजेत्यांना सोन्याचे नाणे भेट म्हणून देण्यात येणार आहेत अशी माहिती मंजेजर श्री.केसकर यांनी दिली.

नैसर्गिक शेती अभियानातून पौष्टिक तृणधान्य लागवड करा : वाघ

आधुनिक केसरी न्यूज

सोयगाव : रोगप्रतिकारशक्ती वाढविण्यासाठी पौष्टिक तृणधान्याचा समावेश आहारात केल्यास बन्याच प्रकारच्या रोगांना अटकाव येतो व रोगप्रतिकार शक्ती वाढते. याकरीता आंतरराष्ट्रीय नैसर्गिक शेती अभियान यांच्या माध्यमातून तालुका कृषि अधिकारी एस. जी. वाघ यांच्या मार्गदर्शनाखाली दस्तापूर येथे कार्यशाळेचे आयोजन करण्या

आलेले होते. सदरील योजनेत समाविष्ट विविध बाबी तसेच वर्ष निहाय कारवाचे नियोजन, नैसर्गिक शेतीचे फायदे व होणारा नफा याविषयी ताळेबंध याविषयीची माहिती ए.एस.महाजन बी.टी.ई.म.यांनी दिली. आंतरराष्ट्रीय तृणधान्य वर्ष निमित्त महिनानिहाय करावयाचे नियोजन, रोजच्या आहारात तृणधान्य लागवड, विविध रोग-आजार यावर तृणधान्य सेवनामध्ये होणारे फायदे, तृणधान्य लागवड याविषयीची सविस्तर माहिती जे.एन.वाघ कृषि सहाय्यक किंव्हा यांनी दिली.

गुप्तरोगाबाबत काहीही लपवू नका

(रविवारी मोफत तपासणी)

डॉ. शेख ए.एच.

या आशा अडचणी असतात ज्या कोणाला सांगता येत नाहीत व न सांगितल्याने त्या वाढत जातात पण काळजी करू नका डॉ.कॉक्टरराष्ट्रासून काहीही लपवू नये, ते आपले सर्व प्रश्न सहज सोडवितात. डॉ. शेख आजपर्यंत 200 पेक्षा अधिक पुरस्काराने सन्मानित, प्रचंड अनुभवी व अत्यंत माफक खर्चात इलाज करतात, आजपर्यंत लाखों पेशंटनी याचा अनुभव घेतलाय, आपली माहिती अत्यंत गुप्त ठेवली जाते, आयुर्वेदाने सर्व रोग नष्ट होतात, (रविवारी मोफत तपासणी). आपल्या सर्व चिंताचा एकमेव उपाय म्हणजे डॉ. शेख यांचे नवजीवन आयुर्वेदीक डीस्पॅसरी. आजच भेट द्या व खात्री करा.

नवजीवन आयुर्वेदिक डिस्पॅन्सरी

सेंट्रल बसस्टंड समोर, हॉटेल मिळार्ड जवळ, औरंगाबाद.

फोन : (0240) 2350042, मो. : 9021111549 www.drshaikhah.in

अपंगत्वावर मात कटत दोहिणीची देशात दुसऱ्या क्रमांकावर झेप !

राष्ट्रीय जलतरण स्पर्धेत पटकावले रजत पदक

आधुनिक कैसरी न्यूज

धुळे : एखादी व्यक्ती जेव्हा आपली जानेदिये गमावलेल्या अवस्थेत जीवन जाते तेव्हा तिचे आयुष्य किती खडतर असेल याची इतर सक्षम तोक फक्त कल्पनाचा करू शकतात. त्याच्या समोर येण्याच्या अडचणी या आपल्या कल्पनेच्या पलीकडे असतात. फागणे गावाची नात कु. रोहिणी दत्तात्रय सूर्यवंशी नियतीने एक नाही तर दोन जानेदिये हिरावून घेतली तिच्याकडून, मात्र मोठांचा आशीर्वाद आईवडील गुरुवर्षांची प्रेरणा यामुळे खडतर परिस्थितीत अपंगत्वावर मातकरीत ऑल इंडिया स्पोर्ट्स कौसिल ऑफ द डेफ यांच्या अंतर्गत इंदोर येथे आयोजित राष्ट्रीय मूकबधिर वरिष्ठ जलतरण क्रीडा स्पर्धेत कुमारी रोहिणी पाटील हिने देशात दुसरा क्रमांकावर झेप घेत सिल्वर पदक फटकावले आहे. तर अंतरराष्ट्रीय स्पर्धेसाठी या फागणे गावाच्या नातीवी निवड करण्यात आली आहे. त्यामुळे फागणे ग्रामसंचाची मान अभिमानाने उंचावली आहे.. इंदोर येथील नॅशनल स्विमिंग स्पर्धा मध्यील फ्रीस्टाईल (मुकबधिर) विभागात रोहिणी दत्तात्रय सूर्यवंशी ही फागणे गावातील नवल पवन पाटील यांची नात आहे. या राष्ट्रीय स्पर्धेत 100 मीटर आणि 50 मीटर अशा दोन रांगड मध्ये दुसरा क्रमांकाने शिल्वर पदक फटकावले आहे. रोहिणी

शिक्षण घेत आहे . आणि ह्या शाळेतून तीला पोहण्याची आवड निर्माण झाली. शाळेतील शिक्षकांनी तीला मार्गदर्शन केले. व. युगे येथील वाल मंगंधर्व क्रीडा संकुल येथे जलतरण तलावात पोहण्याचा तीने सराग वाला आणि पहिली गाज्य स्तरीय स्पर्धेत भाग घेतला. गोदिया जिल्हातील देवरी तालुक्यात स्पर्धा झाली तेव्हा रोहिणी ने गोल्ड मेडल प्राप्त करून पाहिला क्रमांक पटकावला होता. तेथुनच रोहिणीचा आत्मविश्वास जागृत झाला की मी एकदिवस राष्ट्रीय स्तरावर जाईन. आई वडील आणि गुरुजनांच्या मार्गदर्शनाने देशात (प्यारातिमिक) मूकबधिर प्रकारात अपंगत्वावर मात करत दुसरा क्रमांकावर झेप घेऊन शिल्वर पदक पटकावले. आता रोहिणीची अंतरराष्ट्रीय जलतरण स्पर्धेसाठी निवड करण्यात आली आहे.. त्यामुळे फागणे गावासह संपूर्ण देशातून या मुलीवर शेब्ब्यांचा वर्षाव होत असून तीव्हे कौतुकही केल जात आहे. फागणे ग्रामपंचायतीच्या प्रथम माहिला लोकानियुक्त संपर्च विद्यातील नगराज पाटील, त्यांचे प्रतिनिधी नगराज पाटील, उपसरपंच विक्रम पाटील, गोकुळ सिंगवी, किशोर सिंगवी, विलास चौधरी, ग्रा. प. सदस्य भालू आवा सूर्यवंशी, संजय सूर्यवंशी, हंसराज पाटील , शशिकांत सूर्यवंशी यासह रोहिणीचे तोंडभरून कौतुक केले आहे.

पाटील ही मुलगी पुणे येथे वास्तव्यास आहे. वडील एका कंपनीत काम करून उपजीविका भागवत असतात. अशा हलाखीच्या परिस्थितीत आपल्या दिव्यांग मुलाला सक्षम करण्याचा ध्यास या पित्याने घेतला व देशात या मुलाने गान भरारी घेतली. रोहिणी ही चिंचवड विश्रांतीवाढी येथील सी आर रंगानाथन मुक बधीर कॉलेजमध्ये एस वाय बीएचे आहे.

नाशिक विभाग तालीम संघाच्या उपाध्यक्षपदी पैलवान नानाभाऊ साळवे यांची निवड

आधुनिक कैसरी न्यूज

यांच्या मार्गदर्शनाखाली फाईट गृपचे संस्थापक अध्यक्ष पैलवान नानाभाऊ साळवे यांना उत्तर महाराष्ट्र कुस्ती संघाचे उपाध्यक्ष पद जाहीर करण्यात आले. नाना भाई साळवे यांना नियुक्तीपत्र पैलवान गोरखनाथ बलकवडे यांच्या शुभहस्ते देण्यात आले. यावेळी संदीप आपां भोडवे, धुळे जिल्हातील एककाळचे तुकानी मल्ल अहिर, सचिन शेवकर, उत्तर महाराष्ट्र कुस्ती संघाचे अध्यक्ष उत्तम दलवी, सचिन टकले, मालेगाव शहरचे पैलवान पवार, वाळीकी मराठे उपस्थित होते. पैलवान नानाभाई साळवे यांच्या निवडीचे सर्व स्तरातून स्वागत होत असून शुभेच्छांचा वर्षाव केला जात आहे. धुळ्यातही यानिमित भित्रपरिवार, कुस्तीपटू व तरुणांमधील साळवे यांची भेट घेवून त्यांचा अभिनंदनीय सत्कार करीत शुभेच्छा दिल्या. याप्रसंगी विजय अहिरे, गोविंद गरुड, गड्या जाधव, भैया पाटील, बापू अहिरे, सुनील गावकराड, अमोल कानकारे, योगेश पाटील, संदीप खरात, मनोज वाडीले, गोविंद साळवे, बंटी चौधरी, बंटी जोशी, योगेश पाटील यांच्यासह समस्त फाईट गृपचे सदस्य व पैलवान नानाभाई साळवे समर्थक उपस्थित होते.

सावळदबारा सर्कलसाठी 28 कोटींचा निधी

माजी सभापती धरमसिंग चव्हाण यांनी मानले आभार

आधुनिक कैसरी न्यूज

सोयगाव : तालुक्यातील नादांतांडा व सावळदबारा परिसरातील गवाना दि. २४/२/२३ रोजी कृषिमंत्री तथा सिल्लोड - सोयगाव मदतदार संघाचे आमदार अब्दुल सत्तार यांच्या पुढाकाराने तालुक्यातील सावळदबारा, मोलखेडा, टिट्पी, देवळांया या संकलच्या विकासासाठी जवळपास 28 कोटी रुपयाचा भरीव निधी मंजूर करून दिला आहे. याबद्दल सोयगाव पंचायत समितीचे माजी सभापती धरमसिंग चव्हाण यांनी आभार मानले. या निधीतून जलजीवन मिशन अंतर्गत पाणी पुरवठा, पाणीद रस्ते, लेखरीषी 3054, 2515 अंतर्गत संकलच्या विविध गावांत जनसुविधांची कामे होणार आहे. शुक्रवार

(दि. २४)
रोजी मंत्री
अब्दुल सत्तार
यांच्याहस्ते
मंजूर कामाचे
उद्घाटन
झाले असून
कामांना सुरुवात होणार आहे. उद्घाटन झालेली विकास कामे तातोडीने सुरु करून काम गुणवत्तापूर्ण व निधिरित वेळेत पूर्ण करण्याच्या सूचना मंजूरी अब्दुल सत्तार यांनी संवर्धित अधिकाऱ्यांना दिल्या आहे. सोयगाव तालुक्याच्या सर्वांगीण विकासासाठी सविस्तर विकास आराखडा तयार करण्यात आलेला असून तालुक्यातील विविध गावे, तांडा, वाडी

वस्त्यात पिण्यासाठी शुद्ध पाणी, रस्ते, आरोग्याच्या सुविधेसह पायाभूत मूलभूत सुविधा नियर्माण करण्याचे काम सुरु असल्याचे मंत्री अब्दुल सत्तार झालाले. सावळदबारा व सोयगावच्या विकासासाठी भरीव निधी दिला असून विकासाच्या माध्यमातून वर्षभरात सावळदबारा संकलचे व सोयगावचे नवीन रूप पहायल मिठेल असा विवास ना. अब्दुल सत्तार यांनी व्यक्त केला. याबद्दल माजी सभापती धरमसिंग चव्हाण यांनी खूप खूप मनापासून आभार मानले. पायाभूत सुविधांची कामे करण्यासाठी 28 कोटींच्या निधीला मंजूरी मिळाली आहे. यावेळी परिसरातील सर्वपंच व उपसरपंच आणि याच्यासह गावकच्यांची मोठ्या संख्येने उपस्थिती होती.

बिनविरोध निवड झाल्याबदल इंजिनियर आर.बी. जाधव व अनिल निकते यांचा सत्कार

आधुनिक कैसरी न्यूज

पंढरपूर : निशिंगंधा सहकारी वैकंची निवडणूक नुकतीच विनविरोध पार पडली या झालेल्या निवडणुकीमध्ये श्री विठ्ठल शक्किमी योग प्राणायाम संस्थेचे सदस्य इंजिनियर आर बी जाधव व कापड व्यापारी अनिल निकते यांची निशिंगंधा वैकंच्या संचालक पदी बिनविरोध निवड झाल्याबदल श्री विठ्ठल शक्किमी योग प्राणायाम संस्थेच्या वरीने आर बी जाधव विठ्ठल शक्किमी योग प्राणायाम संस्थेच्या वरीने आर बी जाधव यांचा सत्कार संस्थेचे सचिव प्रशंसात आगवणे व अनिल निकते होते.

मराठी केवळ भाषा नव्हे, आपला प्राण आहे : डॉ. पी. एस. रामाणी मराठी भाषेवरचे आक्रमण सहन करू नका : पद्मश्री डॉ. तात्याराव लहाने

आधुनिक कैसरी न्यूज

मुंबई : मराठी केवळ भाषा नव्हे, आपला प्राण आहे. अप्रतिम शब्दरचना हीच मराठी भाषेची समृद्धी आहे. प्राथमिक शाळेत शिकलेले म्हणी, वाप्रक्षर, अलंकार आणि आपल्या मूळांत खोलवर रुजलेला आहे. मराठी भाषेचा अनेका ठेवा आयुष्यात कधीही विसरू शकणार नाही अश्या अनेक पिढ्या जनामाला आल्या. मराठी भाषेचे हे वेगळेपण जपण्यासाठी आणि वैयक्तिक आयुष्यात मराठी भाषा जोपासण्यासाठी, ती पुढील घिळांपंचांत जाण्यासाठी आपणा सर्वांचे योगदान असायला हवे असे मराठीची थोरीची जगविखात ज्येष्ठ न्यूरोसायानल सर्जन डॉं पी एस रामाणी यांनी दादर येथे गायली. मराठी वृत्तपत्र लेखक संघ मुंबई, दादर सार्वजनिक वाचनालय

आणि धुळू हॉल ट्रस्ट आणि मराठी विचारधारा प्रतिष्ठान मुंबई यांच्या संयुक्त विद्यालये निवडणूक नुकतीचे कवित्यांचे कृषिमार्ग जन्मादिन मराठी भाषा दिन धुळू हॉल येथे आयोजित करण्यात आला होता. उपस्थितीनांना आवाहन करताना रामाणी असेही म्हणाले की, मराठी प्रेम एक दिवसापर्यंत मर्यादित नसून, यांपुढे प्रत्येक दिवस मराठी म्हणून जगूया. तर सुप्रसिद्ध नेत्रशल्य चिकित्सक पद्मश्री डॉ. तात्याराव लहाने म्हणाले की, प्रशासकीय सेवेत असताना मी रुग्णांची नाळ सोडली नाही. सकाळी आठपाचासून संध्याकाळापर्यंत मी रुग्णांची भेट राहिलो त्यांना माझ्यासाठी गावावक चौक वोड्यांची विश्वासात आली. मराठी भाषेवरचे आक्रमण सहन करू नका. मोर्वाईलमुळे घराघरातला संवाद संपला आहे. पूर्वी माझूस शंभव पाने वाचाच्याचा आता शंभ